

Środa, 7 lipca 2010 r.

2. Sprawozdanie to jest przekazywane wraz z towarzyszącymi mu wnioskami (w stosownych przypadkach) Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

Artykuł 67

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie w dniu następującym po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2011 r., z **wyjątkiem art. 62 i art. 63 ust. 1 i 2, które stosuje się od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia. EBA zostaje powołany w dniu rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia.**

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w █

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady
Przewodniczący

Europejski Organ Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych *I**

P7_TA(2010)0273

Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego Europejski Organ Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych (COM(2009)0502 – C7-0168/2009 – 2009/0143(COD))

(2011/C 351 E/39)

(Zwykła procedura ustawodawcza: pierwsze czytanie)

Wniosek został zmieniony w dniu 7 lipca 2010 r. w następujący sposób ⁽¹⁾:

POPRAWKI PARLAMENTU (*)

do wniosku Komisji

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

ustanawiające Europejski Organ *Nadzoru (ubezpieczenia i pracownicze programy emerytalne)*

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 114,

⁽¹⁾ Sprawa została następnie odesłana do komisji parlamentarnej zgodnie z art. 57 ust. 2 akapit drugi Regulaminu (A7-0170/2010).

(*) Poprawki polityczne: tekst nowy lub zmieniony został zaznaczony *kursywą i wytłuszczonym* drukiem; symbol █ sygnalizuje skreślenia.

Środa, 7 lipca 2010 r.

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów ⁽²⁾,

uwzględniając opinię Europejskiego Banku Centralnego ⁽³⁾,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽⁴⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Kryzys finansowy, który wystąpił na przełomie 2007 i 2008 r., ujawnił istotne braki w nadzorze finansowym, zarówno w poszczególnych przypadkach, jak i w podejściu do systemu finansowego jako całości. Nadzór oparty na modelach krajowych nie nadąża za **globalizacją finansową** i rzeczywistością, w której europejskie rynki finansowe są zintegrowane i połączone, a liczne przedsiębiorstwa finansowe działają na szczeblu transgranicznym. Kryzys ujawnił niedociągnięcia w zakresie współpracy, koordynacji, spójnego stosowania przepisów **Unii** i zaufania pomiędzy krajowymi organami nadzoru.

(1a) **Na długo przed pojawieniem się kryzysu finansowego Parlament Europejski systematycznie apelował już o rzeczywiste wyrównanie szans dla wszystkich podmiotów na szczeblu unijnym, wskazując jednocześnie na istotne braki w nadzorze Unii nad coraz bardziej zintegrowanymi rynkami finansowymi (w swoich rezolucjach z dnia 13 kwietnia 2000 r. w sprawie komunikatu Komisji dotyczącego wprowadzania ram dla rynków finansowych: plan działania ⁽⁵⁾, z dnia 21 listopada 2002 r. w sprawie zasad nadzoru ostrożnościowego w Unii Europejskiej ⁽⁶⁾, z dnia 11 lipca 2007 r. w sprawie polityki usług finansowych (2005-2010) – białej księgi ⁽⁷⁾, z dnia 23 września 2008 r. z zaleceniami dla Komisji w sprawie funduszy hedgingowych i niepublicznego rynku kapitałowego ⁽⁸⁾, z dnia 9 października 2008 r. z zaleceniami dla Komisji w sprawie działań następczych w związku z metodą Lamfalussy’ego: przyszła struktura nadzoru ⁽⁹⁾, z dnia 22 kwietnia 2009 r. w sprawie zmienionego wniosku w sprawie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Solvency II) ⁽¹⁰⁾ oraz z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie agencji ratingowych ⁽¹¹⁾).**

(2) W opublikowanym dnia 25 lutego 2009 r. raporcie utworzonej na wniosek Komisji grupy wysokiego szczebla pod przewodnictwem pana Jacques’a de Larosière’a (**sprawozdanie de Larosière’a**) stwierdzono, że należy wzmocnić ramy nadzorcze, aby zmniejszyć groźbę wystąpienia w przyszłości kryzysów finansowych i ograniczyć ich skutki. Zalecono reformy struktury nadzoru sektora finansowego w **Unii**. Grupa ekspertów wyraziła również stanowisko, że należy stworzyć Europejski System Organów Nadzoru Finansowego (ESFS) złożony z trzech europejskich organów nadzoru odpowiedzialnych, odpowiednio, za sektor bankowości, sektor papierów wartościowych oraz sektor ubezpieczeń i pracowniczych programów emerytalnych, a także że należy powołać Europejską Radę ds. Ryzyka Systemowego. **Zawarte w sprawozdaniu zalecenia dotyczyły minimalnego poziomu zmian, który eksperci ocenili jako konieczny, żeby uniknąć wystąpienia podobnego kryzysu w przyszłości.**

⁽¹⁾ Opinia z dnia 22 stycznia 2010 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Dz.U. C, s. [...].

⁽³⁾ Dz.U. C 13 z 20.1.2010, s. 1.

⁽⁴⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia ...

⁽⁵⁾ Dz.U. C 40 z 7.2.2001, s. 453.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 25 E z 29.1.2004, s. 394.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 175 E z 10.7.2008, s. 392.

⁽⁸⁾ Dz.U. C 8 E z 14.1.2010, s. 26.

⁽⁹⁾ Dz.U. C 9 E z 15.1.2010, s. 48.

⁽¹⁰⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2009)0251.

⁽¹¹⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2009)0279.

Środa, 7 lipca 2010 r.

- (3) **■** w swoim komunikacie z dnia 4 marca 2009 r. zatytułowanym „Realizacja europejskiego planu naprawy” **Komisja** zaproponowała przedłożenie projektu legislacyjnego w sprawie utworzenia Europejskiego Systemu Organów Nadzoru Finansowego i Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego (**ESRB**), natomiast w komunikacie z dnia 27 maja 2009 r. zatytułowanym „Europejski nadzór finansowy” **■** przedstawiła więcej szczegółów na temat możliwej struktury takich nowych ram nadzorczych, **ale nie uwzględniła wszystkich zaleceń zawartych w sprawozdaniu de Larosière’a**.
- (4) W konkluzjach z dnia 19 czerwca 2009 r. Rada Europejska zaleciła utworzenie Europejskiego Systemu Organów Nadzoru Finansowego (ESFS) złożonego z trzech nowych europejskich organów nadzoru. System ten powinien mieć na celu podniesienie jakości i spójności nadzoru krajowego, wzmocnienie nadzoru nad grupami transgranicznymi oraz opracowanie jednolitego zbioru przepisów UE obowiązującego wszystkie instytucje finansowe na jednolitym rynku. Rada Europejska zaznaczyła, że europejskie organy nadzoru powinny również posiadać uprawnienia nadzorcze w stosunku do agencji ratingowych oraz zwróciła się do Komisji o przygotowanie konkretnych wniosków dotyczących możliwości odgrywania przez ESFS istotnej roli w sytuacjach kryzysowych, podkreślając jednocześnie, że decyzje podjęte przez ESA nie powinny wpływać na obowiązki budżetowe państw członkowskich.
- (4a) **Raport Międzynarodowego Funduszu Walutowego z dnia 16 kwietnia 2010 zatytułowany „Uczciwy i znaczący wkład sektora finansowego”, sporządzonym w odpowiedzi na wniosek szczytu G20 w Pittsburghu, stwierdzono że „bezpośredni koszt budżetowy kryzysu sektora finansowego powinien zostać objęty i pokryty przez Wkład Finansowy na rzecz Stabilności (ang. Financial Stability Contribution – FSC) powiązany z realnym i skutecznym mechanizmem naprawczym. Odpowiednio zdefiniowane mechanizmy naprawcze sprawią, że w przyszłości rządy nie będą zmuszone do wykupywania instytucji zbyt dużych lub zbyt powiązanych, by upaść”.**
- (4b) **W komunikacie z dnia 3 marca 2010 r. zatytułowanym „Europa 2020” Komisja stwierdziła także, że podstawowym priorytetem w perspektywie krótkoterminowej jest „lepiej zapobiegać i – jeśli zajdzie taka potrzeba – radzić sobie z ewentualnymi kryzysami finansowymi i która rozważy możliwość odpowiedniego udziału sektora finansowego, z uwzględnieniem szczególnej odpowiedzialności sektora finansowego w trakcie obecnego kryzysu.”**
- (4c) **Dnia 25 marca 2010 r. Rada Europejska jasno stwierdziła, że „szczególnie potrzebne są postępy w kwestiach takich jak instytucje systemowe, instrumenty finansowe stosowane w zarządzaniu w sytuacji kryzysowej”.**
- (4d) **Dnia 17 czerwca 2010 r. Rada Europejska stwierdziła, że „państwa członkowskie powinny wprowadzić system opłat i podatków nakładanych na instytucje finansowe, aby zapewnić równy podział obciążenia i określić zachęty służące ograniczeniu ryzyka systemowego. Takie opłaty lub podatki powinny być częścią struktury wiarygodnego rozwiązania ramowego.”**
- (5) Kryzys gospodarczy i finansowy stworzył realne i poważne zagrożenia dla stabilności **systemu finansowego i funkcjonowania** rynku wewnętrznego. Przywrócenie oraz utrzymanie stabilności i wiarygodności systemu finansowego jest bezwzględnie warunkiem wstępnym utrzymania zaufania na rynku wewnętrznym oraz jego spójności, a tym samym utrzymania i poprawy warunków umożliwiających ustanowienie w pełni zintegrowanego i działającego rynku wewnętrznego w obszarze usług finansowych. Ponadto głębiej i mocniej zintegrowane rynki finansowe oferują lepsze możliwości pozyskiwania finansowania i dywersyfikacji ryzyka, poprawiając tym samym odporność gospodarek na wstrząsy.
- (6) **Unia** wyczerpała możliwości działań w ramach obecnej formuły komitetów europejskich organów nadzoru **■**. **Unia** nie może trwać w sytuacji, w której brakuje mechanizmów zapewniających podejmowanie przez krajowe organy nadzoru najlepszych możliwych decyzji nadzorczych dotyczących instytucji transgranicznych; nie ma wystarczającej współpracy ani wymiany informacji pomiędzy krajowymi organami nadzoru; wspólne działanie podejmowane przez krajowe organy wymaga skomplikowanych ustaleń, aby uwzględnić mozaikę wymogów regulacyjnych i nadzorczych; krajowe rozwiązania są najczęściej jedynym wykonalnym wariantem odpowiedzi na problemy europejskie; istnieje wiele różnych interpretacji tych samych tekstów prawnych. Europejski System **Nadzoru Finansowego (ESFS)** powinien zostać zaprojektowany w taki sposób, aby zaradzić tym brakom i stworzyć system zgodny z celem, jakim jest stabilny i jednolity **unijny** rynek usług finansowych łączący krajowe organy nadzoru w silną sieć **unijną**.

Środa, 7 lipca 2010 r.

- (7) **ESFS** powinien stanowić **zintegrowaną** sieć krajowych i **unijnych** organów nadzoru finansowego, w ramach której bieżący nadzór nad instytucjami finansowymi sprawowany jest na poziomie krajowym. **EIOPA powinna pełnić wiodącą rolę w kolegiach organów nadzoru monitorujących instytucje transgraniczne oraz należy zdefiniować dla nich jasne normy nadzoru. EIOPA powinna zwracać szczególną uwagę na instytucje finansowe, które mogą stwarzać ryzyko systemowe, ponieważ ich niepowodzenie może zagrozić stabilności unijnego systemu finansowego, w przypadkach gdy krajowemu organowi nie udało się wykonać swoich uprawnień.** Należy również osiągnąć większą harmonizację i spójne stosowanie przepisów dotyczących instytucji i rynków finansowych w całej Unii. **Oprócz EIOPA należy powołać Europejski Organ Nadzoru (bankowość) i Europejski Organ Nadzoru (giełdy i papiery wartościowe), a także Europejski Organ Nadzoru (Wspólny Komitet). ESRB powinna stanowić część ESFS.**
- (8) Europejski **Organ** Nadzoru powinien zastąpić Komitet Europejskich Organów Nadzoru Bankowego ustanowiony decyzją Komisji 2009/78/WE ⁽¹⁾, Komitet Europejskich Organów Nadzoru ds. Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych ustanowiony decyzją Komisji 2009/79/WE ⁽²⁾ oraz Komitet Europejskich Organów Nadzoru nad Rynkiem Papierów Wartościowych ustanowiony decyzją Komisji 2009/77/WE ⁽³⁾ i przejąć wszystkie zadania i kompetencje tych komitetów, **wraz z kontynuowaniem, w stosownych przypadkach, już rozpoczętych prac i projektów.** Należy jasno określić zakres działań poszczególnych europejskich organów nadzoru. Komisja powinna również uczestniczyć w sieci działań nadzorczych, jeżeli wymagają tego względy instytucjonalne i obowiązki wynikające z **Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE).**
- (9) **EIOPA** powinien działać, mając na uwadze polepszenie funkcjonowania rynku wewnętrznego, w tym zwłaszcza poprzez osiągnięcie wysokiego poziomu, skuteczności i spójności regulacji i nadzoru, uwzględniając zróżnicowane interesy poszczególnych państw członkowskich **i różny charakter instytucji finansowych. EIOPA powinien chronić wartości społeczne takie jak stabilność systemu finansowego, przejrzystość rynków i produktów finansowych, oraz chronić depozytów i inwestorów. EIOPA powinien również zapobiegać arbitrażowi regulacyjnemu i gwarantować równe warunki konkurencji,** a także wzmocnić międzynarodową koordynację nadzoru finansowego, z korzyścią dla całej gospodarki, w tym dla uczestników rynków finansowych i innych zainteresowanych stron, konsumentów i pracowników. **Jego zadania powinny także obejmować promowanie spójności nadzoru i doradzanie instytucjom UE w dziedzinie ubezpieczeń, reasekuracji, pracowniczych programów emerytalnych i pośrednictwa ubezpieczeniowego oraz pokrewnych kwestii ładu korporacyjnego, audytów i sprawozdawczości finansowej. EIOPA należy także powierzyć ogólną odpowiedzialność za nadzór nad istniejącymi i nowymi produktami finansowymi/rodzajami transakcji.**
- (9a) **EIOPA należy uwzględnić wpływ swej działalności na konkurencję i innowacje na rynku wewnętrznym, na globalną konkurencyjność Unii, integrację finansową i nową strategię Unii na rzecz zatrudnienia i wzrostu.**
- (9b) **Aby zrealizować swe cele EIOPA posiada osobowość prawną, a także autonomię administracyjną i finansową. EIOPA powinna otrzymać „uprawnienia umożliwiające zapewnienie przestrzegania praw, w szczególności związanych z ryzykiem systemowym i ryzykiem transgranicznym”.**
- (9c) **Ryzyko systemowe jest definiowane przez międzynarodowe instytucje (MFW, Rada Stabilności Finansowej (FSB), Bank Rozrachunków Międzynarodowych (BIS)) jako „ryzyko zakłócenia usług finansowych (i) spowodowane upośledzeniem całego lub części systemu finansowego oraz (ii) mogące spowodować poważne negatywne konsekwencje dla realnej gospodarki. Wszystkie rodzaje pośredników finansowych, rynków i infrastruktury potencjalnie mogą w pewnym stopniu mieć znaczenie systemowe.”**

⁽¹⁾ Dz.U. L 25 z 29.1.2009, s. 23.

⁽²⁾ Dz.U. L 25 z 29.1.2009, s. 28.

⁽³⁾ Dz.U. L 25 z 29.1.2009, s. 18.

Środa, 7 lipca 2010 r.

- (9d) **Ryzyko transgraniczne według tych instytucji obejmuje wszelkiego rodzaju ryzyko spowodowane przez nierównowagę gospodarczą lub niepowodzenia finansowe w całej Unii lub w jej części, które może mieć poważne negatywne skutki dla transakcji między podmiotami gospodarczymi dwóch lub więcej państw członkowskich, dla funkcjonowania rynku wewnętrznego lub finansów publicznych Unii lub któregośkolwiek z jej państw członkowskich.**
- (10) Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej w swoim wyroku z dnia 2 maja 2006 r. w sprawie C-217/04 (Zjednoczone Królestwo przeciwko Parlamentowi Europejskiemu i Radzie Unii Europejskiej) stwierdził, że: „[...] **brzmienie art. 95 TWE [obecnie art. 114 TFUE] nie pozwala na wniosek, iż przepisy przyjęte przez prawodawcę wspólnotowego na podstawie tego artykułu powinny zostać ograniczone, jeśli chodzi o ich adresatów, wyłącznie do państw członkowskich. W rzeczywistości bowiem może okazać się konieczne, według oceny tego prawodawcy, przewidzenie możliwości ustanowienia organu wspólnotowego mającego za zadanie przyczynianie się do realizacji procesu harmonizacji, w sytuacjach gdy stosowne wydaje się przyjęcie niewiążących środków towarzyszących lub o charakterze ramowym dla ułatwienia jednolitego wykonania i stosowania aktów opartych na tym postanowieniu**”. Cele i zadania EIOPA polegające na udzielaniu właściwym krajowym organom nadzoru pomocy w zakresie spójnej interpretacji i stosowania przepisów **unijnych** oraz przyczynianiu się do stabilności finansowej koniecznej do integracji finansowej są ściśle związane z celami określonymi w dorobku prawnym Unii dotyczącym rynku wewnętrznego w obszarze usług finansowych. Należy zatem ustanowić EIOPA na mocy **art. 114 TFUE**.
- (11) Do aktów prawnych określających zadania dla krajowych organów nadzoru państw członkowskich, w tym współpracę między nimi i z Komisją, należą ⁽¹⁾: dyrektywa 64/225/EWG z dnia 25 lutego 1964 r. w sprawie zniesienia ograniczeń swobody przedsiębiorczości i świadczenia usług w dziedzinie reasekuracji i retrocesji ⁽²⁾, pierwsza dyrektywa Rady 73/239/EWG z dnia 24 lipca 1973 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do podejmowania i prowadzenia działalności w dziedzinie ubezpieczeń bezpośrednich innych niż ubezpieczenia na życie ⁽³⁾, dyrektywa Rady 73/240/EWG z dnia 24 lipca 1973 r. znosząca ograniczenia swobody przedsiębiorczości w zakresie ubezpieczeń bezpośrednich innych niż ubezpieczenia na życie ⁽⁴⁾, dyrektywa Rady 76/580/EWG z dnia 29 czerwca 1976 r. zmieniająca dyrektywę 73/239/EWG w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do podejmowania i prowadzenia działalności w dziedzinie ubezpieczeń bezpośrednich innych niż ubezpieczenia na życie ⁽⁵⁾, dyrektywa Rady 78/473/EWG z dnia 30 maja 1978 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do koasekuracji we Wspólnocie ⁽⁶⁾, dyrektywa Rady 84/641/EWG z dnia 10 grudnia 1984 r. zmieniająca, szczególnie w zakresie ubezpieczenia świadczenia pomocy turystycznej, pierwszą dyrektywę (73/239/EWG) w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do podejmowania i prowadzenia działalności w dziedzinie ubezpieczeń bezpośrednich innych niż ubezpieczenia na życie ⁽⁷⁾, dyrektywa Rady 87/344/EWG z dnia 22 czerwca 1987 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do ubezpieczenia ochrony prawnej ⁽⁸⁾, druga dyrektywa Rady 88/357/EWG z dnia 22 czerwca 1988 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do ubezpieczeń bezpośrednich innych niż ubezpieczenia na życie i ustanowienia przepisów ułatwiających skuteczne korzystanie ze swobody świadczenia usług oraz zmieniająca dyrektywę 73/239/EWG ⁽⁹⁾, dyrektywa Rady 92/49/EWG z dnia 18 czerwca 1992 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do ubezpieczeń bezpośrednich innych niż ubezpieczenia na życie (trzecia dyrektywa w sprawie ubezpieczeń innych niż ubezpieczenia na życie) ⁽¹⁰⁾, dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 98/78/WE z dnia 27 października 1998 r. w sprawie dodatkowego nadzoru nad zakładami ubezpieczeń w grupach

(1) Należy zauważyć, że dyrektywy 64/225/EWG, 73/239/EWG, 73/240/EWG, 76/580/EWG, 78/473/EWG, 84/641/EWG, 87/344/EWG, 88/357/EWG, 92/49/EWG, 98/78/WE, 2001/17/WE, 2002/83/WE oraz 2005/68/WE wchodzi w skład wersji przekształconej Solvency II (zmieniony wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (wersja przekształcona) (COM(2008)0119 – C6-0231/2007 – 2007/0143(COD)), tzn. tracą moc z dniem 1 listopada 2012 r.

(2) Dz.U. 56 z 4.4.1964, s. 878.

(3) Dz.U. L 228 z 16.8.1973, s. 3.

(4) Dz.U. L 228 z 16.8.1973, s. 20.

(5) Dz.U. L 189 z 13.7.1976, s. 13.

(6) Dz.U. L 151 z 7.6.1978, s. 25.

(7) Dz.U. L 339 z 27.12.1984, s. 21.

(8) Dz.U. L 185 z 4.7.1987, s. 77.

(9) Dz.U. L 172 z 4.7.1988, s. 1.

(10) Dz.U. L 228 z 11.8.1992, s. 1.

Środa, 7 lipca 2010 r.

ubezpieczeniowych ⁽¹⁾, dyrektywa 2001/17/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 marca 2001 r. w sprawie reorganizacji i likwidacji zakładów ubezpieczeń ⁽²⁾, dyrektywa 2002/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 listopada 2002 r. dotycząca ubezpieczeń na życie ⁽³⁾, dyrektywa 2002/92/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 grudnia 2002 r. w sprawie pośrednictwa ubezpieczeniowego ⁽⁴⁾ oraz dyrektywa 2003/41/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 czerwca 2003 r. w sprawie działalności instytucji pracowniczych programów emerytalnych oraz nadzoru nad takimi instytucjami ⁽⁵⁾.

- (12) Istniejące prawodawstwo **Unii Europejskiej** regulujące dziedziny, których dotyczy niniejsze rozporządzenie, obejmuje również dyrektywę 2002/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie dodatkowego nadzoru nad instytucjami kredytowymi, zakładami ubezpieczeń oraz przedsiębiorstwami inwestycyjnymi konglomeratu finansowego ⁽⁶⁾, **rozporządzenie (WE) nr 1781/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 listopada 2006 r. w sprawie informacji o zleceniodawcach, które towarzyszą przekazom pieniężnym** ⁽⁷⁾, **dyrektywę 2009/110/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 września 2009 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje pieniądza elektronicznego oraz nadzoru ostrożnościowego nad ich działalnością** ⁽⁸⁾ oraz w stosownych fragmentach dyrektywę 2005/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 października 2005 r. w sprawie przeciwdziałania korzystaniu z systemu finansowego w celu prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu ⁽⁹⁾, **dyrektywę 2002/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 września 2002 r. dotyczącą sprzedaży konsumentom usług finansowych na odległość** ⁽¹⁰⁾ i **dyrektywę 2007/64/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 listopada 2007 r. w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego** ⁽¹¹⁾.
- (12a) *Pożądane jest, by EIOPA wspierał spójne podejście w dziedzinie gwarancji depozytów celem zapewnienia równych szans dla wszystkich deponentów i równorzędnego ich traktowania w całej Unii. Ponieważ systemy gwarancji depozytów podlegają nadzorowi raczej w państwach członkowskich, a nie nadzorowi regulacyjnemu, właściwe jest, by EIOPA mógł wykonywać swoje uprawnienia na mocy niniejszego rozporządzenia w stosunku do samego systemu gwarancji depozytów oraz do jego operatora. Rola EIOPA powinna zostać poddana przeglądowi po utworzeniu europejskiego funduszu gwarancji depozytów.*
- (13) Istnieje potrzeba wprowadzenia skutecznego instrumentu ustanawiającego zharmonizowane **regulacyjne** normy techniczne w zakresie usług finansowych, tak by zapewnić, również poprzez jednolity zbiór przepisów, równe szanse i odpowiednią ochronę deponentów, inwestorów i konsumentów w całej **Unii**. Ponieważ EIOPA charakteryzuje wysoki poziom wiedzy specjalistycznej, efektywne i właściwe jest powierzenie mu, w dziedzinach określonych prawem **unijnym**, opracowania projektów **regulacyjnych** norm technicznych, które nie wymagają podejmowania decyzji politycznych. **Komisja powinna zatwierdzić te projekty regulacyjnych i wykonawczych norm technicznych zgodnie z art. 290 TFUE w celu nadania im wiążącej mocy prawnej.**
- (14) **Projekt regulacyjnych norm technicznych powinien podlegać zmianom tylko w bardzo szczególnych i wyjątkowych okolicznościach i pod warunkiem że to właśnie EIOPA znajduje się w ścisłym kontakcie potwierdzającym bieżącą działalność rynków finansowych. Podlegałyby one zmianom, jeżeli przykładowo projekty norm regulacyjnych byłyby niezgodne z prawem unijnym bądź byłyby sprzeczne z zasadą proporcjonalności lub z podstawowymi zasadami rynku wewnętrznego w obszarze usług finansowych określonymi w dorobku prawnym Unii dotyczącym usług finansowych. Komisja nie powinna zmieniać treści norm technicznych przygotowanych przez EIOPA bez uprzedniej konsultacji z EIOPA. Aby zapewnić sprawną i przyspieszoną procedurę przyjmowania tych norm, należy ustalić określony termin, w którym Komisja powinna podjąć decyzję w sprawie ich zatwierdzenia.**

⁽¹⁾ Dz.U. L 330 z 5.12.1998, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 110 z 20.4.2001, s. 28.

⁽³⁾ Dz.U. L 345 z 19.12.2002, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 9 z 15.1.2003, s. 3.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 235 z 23.9.2003, s. 10.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 35 z 11.02.03, s. 1.

⁽⁷⁾ **Dz.U. L 345 z 08.12.06, s. 1.**

⁽⁸⁾ **Dz.U. L 267 z 10.10.09, s. 7.**

⁽⁹⁾ Dz.U. L 309 z 25.11.05, s. 15.

⁽¹⁰⁾ Dz.U. L 271 z 9.10.2002, s. 16.

⁽¹¹⁾ **Dz.U. L 319 z 5.12.2007, s. 1.**

Środa, 7 lipca 2010 r.

- (14a) *Komisja powinna także posiadać uprawnienia do wprowadzania w życie prawnie wiążących aktów Unii zgodnie z art. 291 TFUE. Regulacyjne i wykonawcze normy techniczne muszą uwzględniać zasadę proporcjonalności, tj. wymogi określone w tych normach powinny być proporcjonalne do charakteru, skali i złożoności ryzyka związanego z działalnością prowadzoną przez daną instytucję finansową.*
- (15) W dziedzinach nieobjętych **regulacyjnymi** normami technicznymi EIOPA powinien mieć uprawnienia do wydawania wytycznych i zaleceń w sprawie stosowania prawodawstwa **unijnego**. W celu zapewnienia przejrzystości i zwiększenia przestrzegania przez krajowe organy nadzoru tych wytycznych i zaleceń, krajowe organy nadzoru powinny być zobowiązane do opublikowania powodów niezastosowania się do tych wytycznych i zaleceń, **żeby zachować pełną przejrzystość wobec uczestników rynku.**
- (16) Zapewnianie właściwego i pełnego stosowania prawa **Unii** jest podstawowym warunkiem wstępnym dla integralności, **przejrzystości**, efektywności i prawidłowego funkcjonowania rynków finansowych, stabilności systemu finansowego i równych warunków konkurencji dla instytucji finansowych w **Unii**. Należy zatem wprowadzić odpowiedni mechanizm obowiązujący w sytuacjach, w których EIOPA stwierdzi przypadki **niestosowania** lub nieprawidłowego **stosowania** **stanowiące naruszenie** prawa **Unii**. Mechanizm ten powinien obowiązywać w dziedzinach, w których prawodawstwo **Unii** określa jasne i bezwarunkowe obowiązki.
- (17) Aby umożliwić podjęcie odpowiednich działań w przypadku nieprawidłowego lub niewystarczającego stosowania przepisów prawa **unijnego**, należy wprowadzić mechanizm składający się z trzech kroków: na pierwszym poziomie EIOPA powinien być uprawniony do zbadania domniemanego nieprawidłowego lub niewystarczającego wykonania obowiązujących wynikających z przepisów prawa **unijnego** przez organy krajowe w ramach ich praktyki nadzorczej, a następnie powinien wydać zalecenie. **W przypadku gdy właściwy organ krajowy nie stosuje się do zalecenia, Komisja powinna mieć prawo do wydania formalnej opinii uwzględniającej zalecenie EIOPA, w której wymaga od właściwego organu podjęcia działań koniecznych do zapewnienia przestrzegania prawa Unii.**
- (18) Jeżeli organ krajowy nie zastosuje się do zalecenia **w terminie wyznaczonym przez EIOPA, EIOPA** – w celu zapewnienia przestrzegania prawa **unijnego** – powinien **niezwłocznie** skierować do danego krajowego organu nadzoru decyzję o bezpośrednich skutkach prawnych, na którą można się powoływać przed sądami i organami i która może być egzekwowana na mocy **art. 258 TFUE.**
- (19) W wyjątkowych sytuacjach uporczywej beczynności właściwego organu EIOPA powinien posiadać uprawnienia do przyjęcia w ostateczności decyzji skierowanych do poszczególnych instytucji finansowych. Uprawnienie to powinno być ograniczone do wyjątkowych przypadków, w których właściwy organ nie zastosuje się do skierowanej do niego **formalnej opinii** oraz w których prawo **Unii** ma bezpośrednie zastosowanie do instytucji finansowych na mocy istniejących lub przyszłych rozporządzeń UE. **W tym zakresie Parlament Europejski i Rada oczekują realizacji programu Komisji na 2010 r., zwłaszcza jeśli chodzi o wniosek dotyczący reformy dyrektywy w sprawie wymogów kapitałowych.**
- (20) Poważne zagrożenia dla prawidłowego funkcjonowania i integralności rynków finansowych lub stabilności systemu finansowego w **Unii Europejskiej** wymagają szybkiej i skoordynowanej odpowiedzi na szczeblu **Unii**. EIOPA powinien zatem móc zobowiązywać krajowe organy nadzoru do podejmowania konkretnych działań w celu zapobiegania sytuacjom nadzwyczajnym. **Zwazwszy na delikatny charakter tej kwestii prawo do stwierdzania wystąpienia sytuacji nadzwyczajnej powinna mieć Komisja, z inicjatywy własnej lub na wniosek Rady, ESRB, Parlamentu Europejskiego lub EIOPA. Jeżeli Parlament Europejski, Rada, ESRB lub europejskie organy nadzoru uznają, że prawdopodobne jest wystąpienie sytuacji nadzwyczajnej, powinny skontaktować się z Komisją. W tym procesie ogromne znaczenie ma należyta dbałość o poufność. Jeżeli Komisja stwierdzi zaistnienie sytuacji nadzwyczajnej powinna należycie poinformować Parlament Europejski i Radę.**

Środa, 7 lipca 2010 r.

- (21) W celu zapewnienia efektywnego i skutecznego nadzoru oraz zrównoważonego uwzględnienia stanowisk właściwych organów w poszczególnych państwach członkowskich EIOPA powinien mieć rozstrzygać spory między tymi właściwymi organami ze skutkiem wiążącym, w tym w ramach kolegiów nadzorczych. Należy wprowadzić postępowanie pojednawcze, podczas którego właściwe organy mogą dojść do porozumienia. **W razie braku porozumienia EIOPA powinien zażądać, by zainteresowane właściwe organy podjęły konkretne działanie lub by powstrzymały się od działania w celu rozstrzygnięcia danej sprawy oraz zapewnienia zgodności z prawodawstwem UE, przy czym skutki tego postępowania byłyby wiążące dla zainteresowanych właściwych organów. W przypadku niepodejmowania działań przez dany krajowy organ nadzoru EIOPA powinien być uprawniony do przyjęcia w ostateczności decyzji skierowanych bezpośrednio do instytucji finansowych w obszarach prawa unijnego bezpośrednio je obowiązującego.**
- (21a) Kryzys pokazał, że sama współpraca krajowych organów, których jurysdykcja wygasa na granicy państwa, jest zdecydowanie niewystarczająca, aby nadzorować instytucje finansowe, które działają ponad granicami.
- (21b) Ponadto, „obecne uregulowania łączące branżowe prawa paszportowe, nadzór kraju pochodzenia i czysto krajowe ubezpieczenie depozytu nie stanowią odpowiedniej podstawy przyszłej regulacji i nadzoru europejskich, transgranicznych banków detalicznych” (sprawozdanie Turnera).
- (21c) Jak stwierdza sprawozdanie Turnera, „należy uregulowania wymagają albo zwiększenia uprawnień krajowych, co oznacza mniejsze otwarcie rynku wewnętrznego, albo większego stopnia integracji europejskiej”.
- (21d) Rozwiązanie „krajowe” oznacza, że państwo przyjmujące mogłoby zobowiązać instytucje zagraniczne do działania wyłącznie za pośrednictwem podwykonawców, a nie filii, oraz mieć nadzór nad kapitałem i płynnością banków działających w danym kraju, co doprowadziłoby do większego protekcjonizmu.
- (21e) Rozwiązanie „europejskie” wzywa do wzmocnienia pozycji EIOPA w kolegium organów nadzorczych i do zwiększenia nadzoru nad instytucjami finansowymi stwarzającymi ryzyko systemowe.
- (22) Kolegia organów nadzorczych odgrywają istotną rolę w efektywnym, skutecznym i spójnym nadzorze instytucji finansowych działających na szczeblu transgranicznym. EIOPA powinien **odgrywać wiodącą rolę** i mieć pełne prawa do uczestniczenia w kolegiach organów nadzorczych w celu usprawniania funkcjonowania kolegiów i procesu wymiany informacji w kolegiach oraz celem promowania konwergencji i spójności stosowania prawa **unijnego** przez kolegia. **Jak zauważono w sprawozdaniu de Larosièrè’a, „należy unikać arbitrażu regulacyjnego i zakłóceń konkurencji wynikających z różnych praktyk nadzorczych, gdyż mogą one naruszyć stabilność finansową – między innymi poprzez zachęcanie do przenoszenia działalności finansowej do krajów o bardziej łagodnym systemie nadzoru. System nadzoru musi być postrzegany jako uczciwy i zrównoważony.”**
- (22a) EIOPA i krajowe organy nadzoru powinny zwiększyć nadzór nad instytucjami finansowymi spełniającymi kryteria ryzyka systemowego, ponieważ mogą one zagrozić stabilności systemu finansowego Unii i zaszkodzić realnej gospodarce.
- (22b) Należy określić ryzyko systemowe, uwzględniając międzynarodowe normy, w szczególności normy ustalone przez FSB, MFW, Międzynarodowe Stowarzyszenie Organów Nadzoru Ubezpieczeniowego i grupę G-20. Wzajemne powiązania, substytucyjność i terminowość to zwyczajowo wykorzystywane kryteria identyfikacji ryzyka systemowego.
- (22c) Należy ustanowić system radzenia sobie z przechodzącymi trudnościami instytucjami, aby ustabilizować ich sytuację lub je rozwiązać ponieważ „jasno wykazano, że w kryzysie bankowym gra toczy się o wysoką stawkę dla rządu i społeczeństwa jako ogółu, ponieważ taka sytuacja może zagrozić stabilności finansowej i realnej gospodarce” (sprawozdanie de Larosièrè’a). Komisja powinna wysunąć odpowiednie propozycje w sprawie ustanowienia nowych ram zarządzania kryzysem finansowym. Kluczowe elementy zarządzania kryzysowego to wspólny zestaw zasad i mechanizmy naprawy finansów (egzekucja i finansowanie, tak aby poradzić sobie z kryzysem dużych, transgranicznych i/lub wzajemnie połączonych instytucji).

Środa, 7 lipca 2010 r.

- (22d) *W celu zapewnienia współodpowiedzialności transgranicznych instytucji ubezpieczeniowych, ochrony interesów europejskich ubezpieczających oraz ograniczenia kosztów systemowego kryzysu finansowego obciążających podatników należy ustanowić Europejski Fundusz Ochrony Finansowej (zwany dalej „Funduszem”). Należy ustanowić Europejski Ubezpieczeniowy Program Gwarancyjny (zwany dalej „Funduszem”) celem sfinansowania działań interwencyjnych z zakresu rehabilitacji lub właściwego rozwiązania działalności w transgranicznych instytucjach finansowych, które przechodzą trudności mogące stanowić zagrożenie dla stabilności finansowej jednolitego europejskiego rynku finansowego, oraz celem internalizacji kosztów takich interwencji, w przypadku gdyby ich wkład do krajowych Ubezpieczeniowych Programów Gwarancyjnych nie był wystarczający. Środki funduszu powinny pochodzić ze składek tych podmiotów finansowych, długu emitowanego przez fundusz lub w wyjątkowych okolicznościach ze składek państw członkowskich, których sytuacja dotyczy, zgodnie z uprzednio ustalonymi kryteriami (zmieniony protokół ustaleń). Składki na Fundusz powinny zastąpić składki przekazywane na rzecz krajowych ubezpieczeniowych programów gwarancyjnych.*
- (22e) *Ustanawia się Fundusz Stabilności Pracowniczych Programów Emerytalnych w celu sfinansowania działań interwencyjnych z zakresu właściwego rozwiązania działalności i działań ratunkowych instytucji finansowych, które przechodzą trudności mogące stanowić zagrożenie dla stabilności finansowej europejskiego jednolitego rynku finansowego. Fundusz powinien być finansowany z odpowiednich składek z sektora ubezpieczeń i emerytur pracowniczych. Składki do Funduszu powinny zastąpić składki, które przekazywano do krajowych funduszy o podobnym charakterze.*
- (23) Narzędziem przydatnym w funkcjonowaniu sieci organów nadzoru może być przekazywanie zadań i obowiązków, tak by ograniczyć powielanie zadań organów nadzoru, wspierać współpracę, a tym samym usprawnić proces nadzoru oraz zmniejszyć obciążenia spoczywające na instytucjach finansowych, **zwłaszcza tych, które nie działają na skalę unijną.** Niniejsze rozporządzenie powinno zatem zapewniać jasne podstawy prawne dla takiego przekazywania zadań i obowiązków. Przekazywanie zadań oznacza, że zadania są wykonywane przez inny organ nadzoru, a nie przez właściwy organ nadzoru, podczas gdy odpowiedzialność za podejmowanie decyzji nadzorczych nadal spoczywa na organie przekazującym. Dzięki przekazywaniu obowiązków pojedynczy krajowy organ nadzoru, któremu przekazano obowiązki, **powinien** móc w swoim imieniu decydować o pewnych kwestiach dotyczących nadzoru zamiast **EIOPA lub** zamiast innego krajowego organu nadzoru. Przekazywanie zadań i obowiązków powinno być regulowane zasadą przyznawania kompetencji nadzorczych organowi nadzoru, który ze względu na swoją pozycję jest odpowiedni do podjęcia działań w przedmiotowej sprawie. Przekazywanie obowiązków **będzie** odpowiednim rozwiązaniem przykładowo ze względu na ekonomię skali lub zakresu, spójność w ramach nadzoru grupy oraz optymalizację wykorzystania wiedzy specjalistycznej między organami nadzoru. Odpowiednie prawodawstwo **unijne** może bliżej określać zasady przekazywania obowiązków w ramach umowy. EIOPA powinien ułatwiać **i monitorować** zawieranie umów dotyczących przekazywania zadań i obowiązków między krajowymi organami nadzoru za pomocą wszelkich właściwych środków. EIOPA powinien być informowany z wyprzedzeniem o zamierzonym zawarciu umowy w sprawie przekazania, tak by móc wyrazić swoją opinię w stosownych przypadkach. Powinien on scentralizować publikację takich umów, aby zapewnić terminowe, przejrzyste i łatwo dostępne informacje na temat umowy dla wszystkich zainteresowanych stron. **EIOPA powinien ustalać i upowszechniać dobre praktyki dotyczące przekazywania zadań i obowiązków oraz umów w sprawie przekazania.**
- (24) EIOPA powinien aktywnie wspierać konwergencję praktyk nadzorczych w całej **Unii Europejskiej** w celu stworzenia wspólnej kultury nadzoru.
- (25) Wzajemne oceny stanowią efektywne i skuteczne narzędzie zwiększające spójność w ramach sieci organów nadzoru. EIOPA powinien zatem opracować ramy metodyczne dla takich wzajemnych ocen i regularnie je przeprowadzać. Oceny te powinny koncentrować się nie tylko na konwergencji praktyk nadzorczych, ale również na zdolności organów nadzoru do osiągania wysokiej jakości wyników w zakresie nadzoru oraz niezależności właściwych organów. **Należy upubliczniać wyniki wzajemnych ocen oraz rozpoznawać najlepsze wzorce, a następnie również je upubliczniać.**

Środa, 7 lipca 2010 r.

- (26) EIOPA powinien aktywnie wspierać skoordynowaną reakcję **Unii Europejskiej** w zakresie nadzoru, w szczególności w celu **zapewnienia** prawidłowego funkcjonowania i integralności rynków finansowych bądź stabilności systemu finansowego w **Unii Europejskiej**. Oprócz uprawnień do podejmowania działania w sytuacjach nadzwyczajnych EIOPA powinno zatem zostać powierzone zadanie ogólnej koordynacji w ramach **ESFS**. Niezakłócony przepływ wszystkich istotnych informacji pomiędzy właściwymi organami powinien stać się centralnym punktem działań EIOPA.
- (27) Aby utrzymać stabilność systemu finansowego, należy określić na wczesnym etapie tendencje, potencjalne zagrożenia i słabości płynące z poziomu mikroostrożnościowego, na szczeblu transgranicznym i międzysektorowym. EIOPA powinien, regularnie lub w razie konieczności doraźnie, monitorować i oceniać takie zmiany w obszarze podlegającym jego kompetencjom oraz, w stosownych przypadkach, informować Parlament Europejski, Radę, Komisję, inne europejskie organy nadzoru oraz **ESRB**. EIOPA powinien również **uruchamiać i** koordynować **ogólnounijne** testy skrajnych warunków w celu oceny odporności instytucji finansowych na niekorzystne zmiany na rynku, dopilnowując przy tym, by na poziomie krajowym stosowano przy takich testach jak najbardziej spójną metodykę. **W celu informowania organu udzielającego absolutorium o swoich zadaniach EIOPA powinien przeprowadzić analizy ekonomiczne rynków oraz wpływu, jaki miałyby ewentualne zmiany na rynku.**
- (28) Biorąc pod uwagę globalizację usług finansowych oraz rosnące znaczenie międzynarodowych standardów, EIOPA powinien **reprezentować Unię Europejską** w dialogu i współpracy z organami nadzoru z **krajów trzecich**.
- (29) EIOPA powinien odgrywać rolę niezależnego organu doradczego dla Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji w dziedzinach podlegających jego kompetencjom. Powinien móc wydawać opinie na temat oceny ostrożnościowej połączeń i przejęć na mocy dyrektywy 2006/48/WE.
- (30) Aby skutecznie wykonywać swoje obowiązki, EIOPA powinien mieć prawo do zwracania się o wszelkie konieczne informacje **dotyczące nadzoru ostrożnościowego**. Aby uniknąć powielania obowiązków sprawozdawczych instytucji finansowych, takie informacje powinny być normalnie dostarczane przez krajowe organy nadzoru znajdujące się najbliżej rynków i instytucji finansowych **i uwzględniać już istniejące statystyki**. **W ostateczności EIOPA powinien mieć jednak możliwość skierowania należycie uzasadnionego i umotywowanego wniosku o informacje bezpośrednio do instytucji finansowej, jeżeli właściwy krajowy organ nie udostępni lub nie może udostępnić takich informacji w odpowiednim czasie.** Organy państw członkowskich powinny być zobowiązane do udzielenia pomocy EIOPA w zakresie realizacji jego wniosków o informacje. **W tym kontekście podstawowe znaczenie ma praca nad wspólnymi formatami sprawozdawczymi.**
- (30a) **Środki służące gromadzeniu informacji powinny być bez uszczerbku dla ram prawnych europejskiego systemu statystycznego (ESS) i Europejskiego Systemu Banków Centralnych (ESBC) w dziedzinie statystyki. Niniejsze rozporządzenie powinno być zatem bez uszczerbku dla rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 223/2009 z dnia 11 marca 2009 r. w sprawie statystyki europejskiej⁽¹⁾ lub rozporządzenia Rady (WE) nr 2533/98 z dnia 23 listopada 1998 r. dotyczącego zbierania informacji statystycznych przez Europejski Bank Centralny⁽²⁾.**
- (31) Ścisła współpraca między EIOPA a **ESRB** ma podstawowe znaczenie dla pełnej efektywności funkcjonowania **ESRB** oraz dla podejmowania działań następczych w związku z jej ostrzeżeniami i zaleceniami. EIOPA **i ESRB** powinny dzielić się wszelkimi istotnymi informacjami. Dane dotyczące poszczególnych przedsiębiorstw należy dostarczać tylko po otrzymaniu uzasadnionego wniosku. Po otrzymaniu ostrzeżeń lub zaleceń skierowanych przez **ESRB** do EIOPA lub krajowego organu nadzoru, EIOPA powinien **w stosownych przypadkach** zapewnić podjęcie działań następczych.

⁽¹⁾ Dz.U. L 87 z 31.03.09, s. 164.

⁽²⁾ Dz.U. L 318 z 27.11.1998, s. 8.

Środa, 7 lipca 2010 r.

- (32) **I** EIOPA powinien konsultować z zainteresowanymi stronami normy **regulacyjne**, wytyczne i zalecenia oraz stwarzać im odpowiednią możliwość przedstawienia uwag na temat proponowanych środków. **Przed przyjęciem projektów standardów regulacyjnych, wytycznych lub zaleceń EIOPA powinien dokonać oceny skutków.** W celu zapewnienia efektywności należy ustanowić Grupę Zainteresowanych Stron z Sektora Ubezpieczeń, Reasekuracji i Pracowniczych Programów Emerytalnych, reprezentującą w zrównoważonych proporcjach **unijne** zakłady ubezpieczeń finansowych i reasekuracji finansowej oraz pracownicze programy emerytalne (w tym w stosownych przypadkach inwestorów instytucjonalnych i inne instytucje finansowe, które same korzystają z usług finansowych), **związki zawodowe, pracowników naukowych** i konsumentów oraz inne podmioty detaliczne korzystające z usług ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych oraz z pracowniczych programów emerytalnych, w tym MŚP. Grupa Zainteresowanych Stron z Sektora Ubezpieczeń, Reasekuracji i Pracowniczych Programów Emerytalnych powinna aktywnie służyć jako platforma kontaktowa z innymi grupami użytkowników z obszaru usług finansowych ustanowionymi przez Komisję lub na mocy ustawodawstwa **unijnego**.
- (32a) **Organizacje nienastawione na zysk – w przeciwieństwie do dobrze finansowanych i dobrze powiązanych przedstawicieli sektora – są marginalizowane w dyskusji nad przyszłością usług finansowych oraz w odnośnym procesie podejmowania decyzji. Powinno się to zrównoważyć odpowiednim finansowaniem ich przedstawicieli w Grupie Zainteresowanych Stron.**
- (33) Państwa członkowskie są głównie odpowiedzialne **za zapewnienie skoordynowanego zarządzania w sytuacjach kryzysowych** i utrzymanie stabilności finansowej w **sytuacjach** kryzysowych, w szczególności w odniesieniu do stabilizowania poszczególnych instytucji finansowych znajdujących się w trudnej sytuacji i rozwiązywania ich problemów. **Działają one w ścisłej koordynacji w ramach unii gospodarczej i walutowej i zgodnie z jej zasadami.** Środki podejmowane przez EIOPA w sytuacjach nadzwyczajnych lub rozwiązywania sporów, wpływających na stabilność instytucji finansowych nie powinny **znaczco** wpływać na obowiązki budżetowe państw członkowskich. Należy ustanowić mechanizm umożliwiający państwom członkowskim powoływanie się na ten środek ochronny i – w ostateczności – przekazanie sprawy do decyzji Rady. Należy przyznać Radzie uprawnienia w tej dziedzinie, biorąc po uwagę szczególne obowiązki państw członkowskich w tym zakresie.
- (33a) **W ciągu trzech lat od wejścia w życie rozporządzenia ustanawiającego taki mechanizm Komisja, na podstawie zdobytego doświadczenia, powinna określić na szczeblu Unii jasne i solidne wytyczne dotyczące tego, kiedy państwa członkowskie stosują środki ochronne. Stosowanie klauzuli w sprawie środków ochronnych przez państwa członkowskie powinno następnie być oceniane w odniesieniu do tych wytycznych.**
- (33b) **Z zastrzeżeniem poszczególnych kompetencji państw członkowskich w sytuacjach kryzysowych, jeżeli państwo członkowskie zdecyduje się powołać na środek ochronny, oprócz EIOPA, Rady i Komisji powinno jednocześnie powiadomić Parlament Europejski. Ponadto państwo członkowskie powinno wyjaśnić przyczyny, dla których powołało się na środek ochronny. EIOPA powinien ustalić we współpracy z Komisją, jakie kolejne kroki należy podjąć.**
- (34) W ramach tego procesu decyzyjnego w odniesieniu do EIOPA powinny obowiązywać przepisy wspólnotowe i ogólne zasady dotyczące prawidłowej procedury i przejrzystości. Prawo adresatów decyzji EIOPA do złożenia wyjaśnień powinno być w pełni przestrzegane. Akty wydawane przez EIOPA stanowią integralną część prawa **unijnego**.
- (35) Głównym organem decyzyjnym EIOPA powinna być Rada Organów Nadzoru złożona z przewodniczących właściwych organów krajowych w poszczególnych państwach członkowskich, na czele z przewodniczącym EIOPA. W Radzie Organów Nadzoru zasiadać powinni w charakterze obserwatorów przedstawiciele Komisji, **ESRB**, Europejskiego Banku Centralnego, Europejskiego Organu Nadzoru (**bankowość**) oraz **Europejskiego Organu Nadzoru (gielny i papiery wartościowe)**. Członkowie Rady Organów Nadzoru powinni działać niezależnie i wyłącznie w interesie **Unii**. W odniesieniu do aktów prawnych natury ogólnej, w tym dotyczących przyjmowania norm **regulacyjnych**, wytycznych i zaleceń, a także kwestii budżetowych, właściwe jest stosowanie zasad kwalifikowanej większości głosów zgodnie z **art. 16 TFUE**, natomiast wszystkie inne decyzje powinny być przyjmowane zwykłą większością głosów. Sprawy dotyczące rozstrzygnięcia sporów między krajowymi organami nadzoru powinny być rozpatrywane przez określony panel.

Środa, 7 lipca 2010 r.

- (35a) *Co do zasady, Rada Organów Nadzoru powinna podejmować decyzje zwykłą większością zgodnie z regułą mówiącą, że jednej osobie przysługuje jeden głos. W odniesieniu jednak do aktów dotyczących przyjmowania norm technicznych, wytycznych i zaleceń, a także kwestii budżetowych, właściwe jest stosowanie zasad kwalifikowanej większości zgodnie z Traktatem o Unii Europejskiej i z TFUE oraz z Protokołem (nr 36) w sprawie postanowień przejściowych do tych Traktatów. Sprawy dotyczące rozstrzygania sporów między krajowymi organami nadzoru powinny być rozpatrywane przez określony, obiektywny panel, w skład którego wchodzić członkowie niebędący przedstawicielami właściwych organów, które są stronami danego sporu, i niemający żadnego interesu w konflikcie ani bezpośrednich powiązań z zainteresowanymi właściwymi organami. Skład panelu powinien być właściwie wyważony. Decyzja podjęta przez panel powinna zostać zatwierdzona przez Radę Organów Nadzoru zwykłą większością głosów zgodnie z zasadą mówiącą, że każdemu członkowi przysługuje jeden głos. Niemniej jednak w odniesieniu do decyzji podjętych przez nadzorcę odpowiedzialnego za nadzór skonsolidowany, decyzja proponowana przez panel mogłaby zostać odrzucona przez członków stanowiących mniejszość blokującą, zgodnie z art. 16 ust. 4 Traktatu o Unii Europejskiej i art. 3 Protokołu (nr 36) w sprawie postanowień przejściowych załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i TFUE.*
- (36) Zarząd złożony z przewodniczącego EIOPA oraz przedstawicieli krajowych organów nadzoru i Komisji powinien zapewniać, aby EIOPA wypełniał swoją misję i wykonywał powierzone mu zadania. Zarządowi należy przyznać konieczne uprawnienia do, między innymi, proponowania rocznego i wieloletniego programu prac, wykonywania pewnych uprawnień budżetowych, przyjmowania planu polityki kadrowej EIOPA, przyjmowania przepisów szczególnych dotyczących prawa dostępu do dokumentów oraz przyjmowania sprawozdania rocznego.
- (37) EIOPA powinien reprezentować zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy przewodniczący wybrany przez **Parlament Europejski w następstwie** otwartego konkursu **przeprowadzonego przez Komisję i po późniejszym sporządzeniu dla Komisji listy kandydatów**. Zarządzanie EIOPA powinno zostać powierzone dyrektorowi wykonawczemu, który powinien mieć prawo do uczestniczenia bez prawa głosu w obradach Rady Organów Nadzoru i Zarządu.
- (38) Aby zapewnić międzysektorową spójność prac europejskich organów nadzoru, powinny one ściśle ze sobą współpracować **poprzez Europejskie Organy Nadzoru (Wspólny Komitet) (zwany dalej „Wspólnym Komitetem”)** i w stosownych przypadkach wypracowywać wspólne stanowiska. Wspólny Komitet **■** powinien **koordynować funkcje trzech europejskich organów nadzoru związane z konglomeratami finansowymi**. W stosownych przypadkach akty prawne również objęte kompetencjami **Europejskiego Organu Nadzoru (bankowość)** lub Europejskiego **Organu Nadzoru** (giełdy i papiery wartościowe) powinny być przyjmowane równoległe przez odnośne europejskie organy nadzoru. **Pracami Wspólnego Komitetu powinni kierować na zasadzie corocznej rotacji przewodniczący trzech europejskich organów nadzoru. Przewodniczącym Wspólnego Komitetu powinien być wiceprzewodniczący ESRB. Wspólny Komitet powinien posiadać stały sekretariat, zatrudniający pracowników oddelegowanych z trzech europejskich organów nadzoru, co pozwoli na nieformalną wymianę informacji oraz na wypracowanie wspólnego podejścia kulturowego między trzema europejskimi organami nadzoru.**
- (39) Konieczne jest, by strony, na które mają wpływ decyzje podejmowane przez EIOPA, mogły wykorzystać niezbędne środki odwoławcze. W przypadku gdy EIOPA przysługują uprawnienia decyzyjne, w celu skutecznej ochrony praw stron oraz z uwagi na ekonomię procesową, zainteresowane strony powinny mieć prawo odwoływania się do Komisji Odwoławczej. Ze względu na efektywność i spójność Komisja Odwoławcza powinna być wspólnym organem trzech europejskich organów nadzoru, niezależnym od ich struktur administracyjnych i regulacyjnych. Powinna istnieć możliwość wniesienia odwołania od decyzji Komisji Odwoławczej do Sądu Pierwszej Instancji i do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich.

Środa, 7 lipca 2010 r.

- (40) W celu zagwarantowania pełnej autonomii i niezależności EIOPA powinien posiadać własny budżet, który byłby finansowany głównie z obowiązkowych składek krajowych organów nadzoru i z budżetu ogólnego Unii Europejskiej. **Finansowanie EIOPA przez Unię powinno odbywać się na podstawie porozumienia osiągniętego przez władzę budżetową zgodnie z pkt 47 porozumienia międzyinstytucjonalnego z 17 maja 2006 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami⁽¹⁾ (PMI).** Zastosowanie powinna mieć **unijna** procedura budżetowa. Księgi rachunkowe powinny być badane przez Trybunał Obrachunkowy. **Budżet ogólny powinien podlegać procedurze udzielania absolutorium.**
- (41) W odniesieniu do EIOPA zastosowanie ma rozporządzenie (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 maja 1999 r. dotyczące dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF)⁽²⁾. EIOPA powinien również przystąpić do Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 25 maja 1999 r. między Parlamentem Europejskim, Radą Unii Europejskiej i Komisją Wspólnot Europejskich dotyczącego dochodzeń wewnętrznych prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF)⁽³⁾.
- (42) W celu zapewnienia otwartych i przejrzystych warunków zatrudnienia i równego traktowania pracowników w stosunku do pracowników EIOPA powinien mieć zastosowanie Regulamin pracowniczy urzędników Wspólnot Europejskich i warunki zatrudnienia innych pracowników Wspólnot Europejskich⁽⁴⁾.
- (43) Niezbędna jest ochrona tajemnicy przedsiębiorstwa i innych poufnych informacji. Poufność informacji **udostępnianych EIOPA i** wymienianych w obrębie sieci powinna **podlegać surowym i skutecznym zasadom zachowania poufności.**
- (44) dyrektywa 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych⁽⁵⁾ oraz rozporządzenie (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych⁽⁶⁾, które w pełni obowiązują w odniesieniu do przetwarzania danych osobowych do celów niniejszego rozporządzenia.
- (45) Aby zapewnić przejrzyste funkcjonowanie EIOPA, powinno mieć do niego zastosowanie rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji⁽⁷⁾.
- (46) Kraje niebędące członkami Unii Europejskiej powinny mieć możliwość uczestniczenia w pracach EIOPA, zgodnie z odpowiednimi umowami, które mają zostać zawarte przez **Unię.**
- (47) Z uwagi na fakt, iż cele niniejszego rozporządzenia, to znaczy poprawa funkcjonowania rynku wewnętrznego poprzez zagwarantowanie wysokiego poziomu, skuteczności i spójności regulacji ostrożnościowej i nadzoru ostrożnościowego; ochrona deponentów, inwestorów i beneficjentów, a tym samym przedsiębiorstw i konsumentów; ochrona integralności, efektywności i prawidłowego funkcjonowania rynków finansowych; utrzymanie stabilności systemu finansowego i wzmocnienie międzynarodowej koordynacji nadzoru finansowego, nie mogą być osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast z uwagi na rozmiary działania możliwe jest lepsze ich osiągnięcie na poziomie **Unii, Unia Europejska może** przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu **o Unii Europejskiej.** Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.

⁽¹⁾ Dz.U. C 139 z 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 136 z 31.5.1999, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 136 z 31.5.1999, s. 15.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 56 z 4.3.1968, s. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 281 z 23.11.1995, s. 31.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 145 z 31.5.2001, s. 43.

Środa, 7 lipca 2010 r.

- (48) Ponieważ EIOPA przejmuje wszystkie obecne zadania i uprawnienia Komitetu Europejskich Organów Nadzoru ds. Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych (**CEIOPS**), należy uchylić decyzję Komisji 2009/79/WE z dnia 23 stycznia 2009 r. ustanawiającą Komitet Europejskich Organów Nadzoru ds. Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych, natomiast decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady nr 716/2009/WE z dnia 16 września 2009 r. ustanawiająca wspólnotowy program wspierania określonych działań w obszarach usług finansowych, sprawozdawczości finansowej oraz badania sprawozdań finansowych⁽¹⁾ powinna zostać odpowiednio zmieniona.
- (49) Należy wyznaczyć termin wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, tak aby zagwarantować, że EIOPA jest odpowiednio przygotowany do rozpoczęcia działalności oraz by zapewnić sprawne przekształcenie **CEIOPS**,

PRZYMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE

ROZDZIAŁ I

USTANOWIENIE I STATUS PRAWNY

Artykuł 1

Ustanowienie organu i zakres jego działalności

1. Niniejsze rozporządzenie ustanawia Europejski Organ **Nadzoru** (Europejski Organ **ubezpieczeń i pracowniczych programów emerytalnych**, „EIOPA”).

2. EIOPA działa **w zakresie uprawnień zawartych w niniejszym rozporządzeniu i przepisów dyrektywy 2009/138/WE, dyrektywy 2002/92/WE, dyrektywy 2003/41/WE, dyrektywy 2002/87/WE, i – w zakresie, w jakim akty te mają zastosowanie do zakładów ubezpieczeń, zakładów reasekuracji, instytucji pracowniczych programów emerytalnych i pośredników ubezpieczeniowych oraz właściwych organów, które je kontrolują w zakresie stosownych fragmentów dyrektywy 2005/60/WE oraz dyrektywy 2002/65/WE**, w tym wszystkich dyrektyw, rozporządzeń i decyzji wydanych w oparciu o te akty oraz wszelkich przyszłych **aktów ustawodawczych Unii Europejskiej** powierzających zadania EIOPA.

2a. EIOPA funkcjonuje również w zakresie działań prowadzonych przez zakłady ubezpieczeń, zakłady reasekuracji, instytucji pracowniczych programów emerytalnych i pośredników ubezpieczeniowych, w tym kwestii ładu korporacyjnego, audytu i sprawozdawczości finansowej, pod warunkiem że działania EIOPA są konieczne, by zapewnić skuteczne i spójne stosowanie aktów ustawodawczych, o którym mowa w ust. 2.

3. Przepisy niniejszego rozporządzenia pozostają bez uszczerbku dla uprawnień Komisji, w szczególności na mocy **art. 258 TFUE**, dotyczących zapewniania przestrzegania prawa **Unii**.

4. Do celów EIOPA należy przyczynianie się do **ochrony interesu publicznego przez wkład na rzecz stabilności systemu finansowego w perspektywie krótko-, średnio- i długoterminowej i jego skuteczność, dla gospodarki Unii, jej obywateli i przedsiębiorstw. EIOPA przyczynia się do:**

- (i) polepszenia funkcjonowania rynku wewnętrznego, w tym do **należytego**, skutecznego i spójnego poziomu regulacji i nadzoru;

■

- (iii) zapewniania integralności, przejrzystości, efektywności i prawidłowego funkcjonowania rynków finansowych;

■

- (v) wzmocnienia międzynarodowej koordynacji nadzoru finansowego;

⁽¹⁾ Dz.U. L 253 z 25.9.2009, s. 8.

Środa, 7 lipca 2010 r.

- (va) *zapobiegania arbitrażowi regulacyjnemu i wkładu na rzecz równych warunków konkurencji;*
- (vb) *zapewniania odpowiedniej regulacji i nadzoru zawierania ubezpieczeń, programów emerytalnych i podejmowania ryzyka, oraz*
- (vc) *zwiększenia ochrony konsumentów.*

By osiągnąć *powyższe cele*, EIOPA przyczynia się do zapewnienia spójnego, efektywnego i skutecznego stosowania *aktów ustawodawczych Unii Europejskiej*, o których mowa w *ust. 2*, wspiera konwergencję nadzorczą i przedstawia opinie Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Komisji *oraz dokonuje analizy ekonomicznej rynków, dążąc do osiągnięcia swoich celów.*

5. *Wykonując zadania powierzone mu na mocy niniejszego rozporządzenia, EIOPA zwraca szczególną uwagę na ryzyko, jakie stwarzają instytucje systemowe, których upadek może zagrozić działaniu systemu finansowego lub realnej gospodarki.*

Wykonując swoje zadania, EIOPA działa niezależnie i obiektywnie, mając na względzie wyłącznie interes Unii.

I

Artykuł 1a

Europejski System Nadzoru Finansowego

1. *EIOPA wchodzi w skład Europejskiego Systemu Nadzoru Finansowego (ESFS). Głównym celem ESFS jest zapewnienie właściwego wdrożenia przepisów dotyczących sektora finansów, tak aby zachować stabilność finansową, a tym samym zapewnić zaufanie do całego systemu finansowego i odpowiednią ochronę konsumentów usług finansowych.*

2. *W skład Europejskiego Systemu Nadzoru Finansowego wchodzi następujące organy:*

- (a) *Europejska Rada ds. Ryzyka Systemowego, w celu realizacji zadań, o których mowa w rozporządzeniu (UE) nr .../2010 (ESRB) i w niniejszym rozporządzeniu;*
- (b) *EIOPA,*
- (c) *Europejski Organ Nadzoru (Europejski Organ Nadzoru Bankowego) ustanowiony na mocy rozporządzenia (UE) nr .../2010 [EBA];*
- (d) *Europejski Organ Nadzoru (Europejski Organ Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych) ustanowiony na mocy rozporządzenia (UE) nr .../2010 [ESMA];*
- (e) *Europejski Organ Nadzoru (Wspólny Komitet) w celu realizacji zadań, o których mowa w art. 40-43 („Wspólny Komitet”);*
- (f) *organy państw członkowskich określone w art. 2 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr .../2010 [EBA], rozporządzenia (UE) nr .../2010 [EIOPA] oraz rozporządzenia (UE) nr .../2010 [ESMA];*
- (g) *Komisja – w celu realizacji zadań, o których mowa w art. 7 i 9.*

3. *EIOPA prowadzi regularną i ścisłą współpracę z Europejską Radą ds. Ryzyka Systemowego, a także z Europejskim Organem Nadzoru (Europejski Organ Nadzoru Bankowego) i Europejskim Organem Nadzoru (Europejski Organ Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych) za pośrednictwem Wspólnego Komitetu, zapewniając międzysektorową spójność prac i wypracowując wspólne stanowiska w dziedzinie nadzoru konglomeratów finansowych oraz w innych międzysektorowych kwestiach.*

Środa, 7 lipca 2010 r.

4. Zgodnie z zasadą lojalnej współpracy z art. 4 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej, strony ESFS współpracują we wzajemnym zaufaniu i szacunku, w szczególności zapewniając odpowiedni i rzetelny przepływ informacji między sobą.

5. Organy nadzoru, które są stronami w ESFS są zobowiązane do nadzoru instytucji finansowych działających w Unii zgodnie z aktami ustawodawczymi, o których mowa w art. 1 ust. 2.

Artykuł 1b

Odpowiedzialność wobec Parlamentu Europejskiego

Organy, o których mowa w art. 1a ust. 2 są odpowiedzialne wobec Parlamentu Europejskiego.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

(1) „instytucje finansowe” oznaczają przedsiębiorstwa, **podmioty oraz osoby fizyczne i prawne podlegające dowolnemu z aktów prawodawczych, o których mowa w art. 1 ust. 2, z tym że jeśli chodzi o dyrektywę 2005/60/WE „instytucje finansowe” oznaczają zakłady ubezpieczeń i pośredników ubezpieczeniowych, zgodnie z definicją tejże dyrektywy;**

(2) „właściwe organy” oznaczają:

(i) **organy nadzoru określone w dyrektywie 2009/138/WE i właściwe organy określone w dyrektywie 2003/41/WE i 2002/92/WE;**

(ii) **w odniesieniu do dyrektyw 2002/65/WE i 2005/60/WE organy właściwe do celów zapewnienia zgodności z wymogami tych dyrektyw przez instytucje finansowe zdefiniowane w ust. 1.**

Artykuł 3

Status prawny

1. EIOPA jest organem **Unii Europejskiej** i posiada osobowość prawną.
2. W każdym państwie członkowskich EIOPA posiada zdolność prawną o najszerszym zakresie przyznanym przez prawo krajowe osobom prawnym. EIOPA może w szczególności nabywać lub zbywać majątek ruchomy i nieruchomy oraz być stroną w postępowaniach sądowych.
3. EIOPA reprezentuje jego przewodniczący.

Artykuł 4

Skład

W skład EIOPA wchodzi następujące organy:

- (1) Rada Organów Nadzoru, która wykonuje zadania określone w art. 28;
- (2) Zarząd, który wykonuje zadania określone w art. 32;

Środa, 7 lipca 2010 r.

- (3) przewodniczący, który wykonuje zadania określone w art. 33;
- (4) dyrektor wykonawczy, który wykonuje zadania określone w art. 38;
- (5) Komisja Odwoławcza, o której mowa w art. 44 i która wykonuje zadania określone w art. 46.

Artykuł 5

Siedziba główna

Siedziba główna EIOPA mieści się we Frankfurcie.

EIOPA może posiadać przedstawicielstwa w najważniejszych ośrodkach finansowych Unii Europejskiej.

ROZDZIAŁ II

ZADANIA I UPRAWNIENIA EUROPEJSKIEGO ORGANU NADZORU UBEZPIECZEŃ I PRACOWNICZYCH PROGRAMÓW EMERYTALNYCH

Artykuł 6

Zadania i uprawnienia EIOPA

- 1. Zadania EIOPA obejmują:
 - (a) przyczynianie się do ustanowienia wysokiej jakości wspólnych norm i praktyk regulacyjnych **technicznych** i nadzorczych **technicznych**, w szczególności poprzez przedstawianie opinii instytucjom **Unii Europejskiej** oraz poprzez opracowywanie wytycznych, zaleceń i projektów norm **regulacyjnych technicznych i wykonawczych** technicznych, które powinny opierać się na aktach ustawodawczych, o których mowa w art. 1 ust. 2;
 - (b) przyczynianie się do spójnego stosowania **aktów ustawodawczych Unii Europejskiej**, w szczególności poprzez wkład do wspólnej kultury nadzoru, zapewnianie spójnego, efektywnego i skutecznego stosowania **aktów ustawodawczych**, o których mowa w art. 1 ust. 2, zapobieganie arbitrażowi regulacyjnemu, mediacja i rozstrzyganie sporów między **właściwymi** organami, **zapewnianie skutecznego i spójnego nadzoru instytucji finansowych oraz** spójności działań kolegiów organów nadzorczych oraz podejmowanie działań **m.in.** w sytuacjach nadzwyczajnych;
 - (c) **wspieranie i** ułatwianie przekazywania zadań i obowiązków pomiędzy **właściwymi** organami;
 - (d) ścisłą współpracę z ESRB, w szczególności poprzez dostarczanie jej wszelkich informacji koniecznych do realizacji jej zadań oraz poprzez zapewnianie podejmowania odpowiednich działań następczych w związku z jej ostrzeżeniami i zaleceniami;
 - (e) **organizowanie i** przeprowadzanie analiz wzajemnych ocen **właściwych** organów, **w tym udzielanie porad w celu** zwiększenia spójności wyników w zakresie nadzoru;
 - (f) monitorowanie i ocenę zmian na rynku podlegającym kompetencjom EIOPA;
 - (fa) **przeprowadzanie analiz ekonomicznych rynków w celu informowania organu udzielającego absoltorium o swoich zadaniach;**
 - (fb) **wspieranie ochrony właścicieli polis i uposażonych;**

Środa, 7 lipca 2010 r.

- (fc) *pomaganie w zarządzaniu kryzysowym w podmiotach transgranicznych, w razie gdy kryzys może spowodować ryzyko systemowe, o którym mowa w art. 12b, prowadząc wszelkie wczesne interwencje i dokonując postępowania naprawczego lub upadłościowego dla takich podmiotów za pośrednictwem Działu Awaryjno-Naprawczego ds. Ubezpieczeń i Programów Emerytalnych, o którym mowa w art. 12c;*
 - (g) realizację wszelkich konkretnych zadań określonych w niniejszym rozporządzeniu lub w *aktach ustawodawczych Unii Europejskiej*, o których mowa w art. 1 ust. 2;
 - (ga) *nadzorowanie tych instytucji finansowych, które nie podlegają nadzorowi właściwych organów;*
 - (gb) *publikowanie i regularne aktualizowanie na stronie internetowej EIOPA informacji dotyczących obszaru jego działań, w szczególności w obszarze jego kompetencji, na temat zarejestrowanych instytucji finansowych, aby zapewnić opinii publicznej łatwy dostęp do informacji;*
 - (gc) *przyjęcie, w stosownych przypadkach, wszystkich aktualnych i bieżących zadań Komitetu Organów Nadzoru ds. Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych.*
2. Aby zrealizować zadania określone w ust. 1, EIOPA posiada uprawnienia określone w niniejszym rozporządzeniu, w szczególności do **■**:
- (a) opracowywania projektów technicznych norm *regulacyjnych* w określonych przypadkach, o których mowa w art. 7;
 - (aa) *opracowywania projektów wykonawczych norm technicznych w określonych przypadkach, o których mowa w art. 7e;*
 - (b) wydawania wytycznych i zaleceń, zgodnie z art. 8;
 - (c) wydawania zaleceń w określonych przypadkach, o których mowa w art. 9 ust. 3;
 - (d) podejmowania indywidualnych decyzji skierowanych do *właściwych* organów w określonych przypadkach, o których mowa w art. 10 i 11;
 - (e) podejmowania indywidualnych decyzji skierowanych do instytucji finansowych w określonych przypadkach, o których mowa w art. 9 ust. 6, art. 10 ust. 3 i art. 11 ust. 4;
 - (f) wydawania opinii dla Parlamentu Europejskiego, Rady lub Komisji, zgodnie z art. 19;
 - (fa) *gromadzenia niezbędnych informacji dotyczących instytucji finansowych, zgodnie z art. 20;*
 - (fb) *opracowywania wspólnej metodyki oceny wpływu charakterystyki produktu i procesu dystrybucji na sytuację finansową instytucji i ochronę konsumenta;*
 - (fc) *stworzenia bazy danych zarejestrowanych instytucji finansowych w zakresie jego kompetencji oraz – jeżeli tak stanowią akty ustawodawcze, o których mowa w art. 1 ust. 2 – na szczeblu centralnym.*
 - (fd) *opracowania normy regulacyjnej określającej minimalne informacje na temat transakcji i uczestników rynku, które są udostępniane EIOPA, oraz określającego sposób koordynacji zbierania danych oraz sposób powiązania obecnych krajowych baz danych, tak aby EIOPA zawsze mógł mieć dostęp do istotnych i koniecznych informacji na temat transakcji i rynku niezbędnych do wykonywania wyznaczonych mu w niniejszym rozporządzeniu zadań;*

Środa, 7 lipca 2010 r.

(fe) realizację wszelkich konkretnych zadań określonych w niniejszym rozporządzeniu lub w aktach ustawodawczych Unii, o których mowa w art. 1 ust. 2.

3. EIOPA wykonuje wyłączne uprawnienia nadzorcze dotyczące jednostek posiadających zasięg **ogólnounijnny** lub prowadzących działalność gospodarczą o zasięgu **ogólnounijnnym**, powierzone mu w **aktach ustawodawczych**, o których mowa w art. 1 ust. 2.

3a. W celu **wykonywania wyłącznych uprawnień nadzorczych na mocy ust. 3** EIOPA posiada odpowiednie uprawnienia do przeprowadzania dochodzeń i egzekwowania, jak określono w odpowiednim prawodawstwie, a także posiada możliwość nakładania opłat. **EIOPA ściśle współpracuje z właściwymi organami i opiera się na ich wiedzy, strukturach i uprawnieniach w realizacji swych zadań.**

Artykuł 6a

Zadania związane z ochroną konsumenta i działalnością finansową

1. Aby zwiększyć ochronę właścicieli polis i uposażonych, EIOPA podejmuje wiodącą rolę w propagowaniu przejrzystości, prostoty i uczciwości na jednolitym rynku produktów i usług finansowych, między innymi przez:

- (i) zbieranie i analizowanie danych na temat trendów konsumenckich oraz sporządzanie sprawozdań na ten temat,
- (ii) analizowanie i koordynowanie znajomości zagadnień finansowych i inicjatyw edukacyjnych,
- (iii) opracowywanie norm szkoleniowych dla przemysłu,
- (iv) wnoszenie wkładu w rozwój wspólnych zasad ujawniania danych,
- (v) ocenę zwłaszcza dostępności, podaży i kosztów ubezpieczenia w przypadku gospodarstw domowych i przedsiębiorstw, w szczególności MŚP.

2. EIOPA monitoruje nowe oraz istniejące formy działalności finansowej i może przyjmować wytyczne oraz zalecenia mające na celu propagowanie bezpieczeństwa, dobrej kondycji rynków i zbieżności praktyk regulacyjnych.

3. EIOPA może też wydawać ostrzeżenia w przypadkach, gdy działalność finansowa stanowi poważne zagrożenie dla celów określonych w art. 1 ust. 4.

4. EIOPA ustanawia będący jego integralną częścią Komitet ds. innowacji finansowej, w ramach którego spotykają się wszystkie odpowiednie właściwe organy w celu wypracowania skoordynowanego podejścia do nowej i innowacyjnej działalności finansowej z punktu widzenia regulacyjnego i nadzorczego oraz w celu udzielania porad Radzie, Parlamentowi Europejskiemu i Komisji Europejskiej.

5. EIOPA może nałożyć tymczasowe zakazy lub ograniczenia w odniesieniu do niektórych rodzajów działalności finansowej zagrażającej należytemu funkcjonowaniu i integralności rynków finansowych lub stabilności całości lub części systemu finansowego Unii w przypadkach i na warunkach określonych w aktach ustawodawczych, o których mowa w art. 1 ust.2, lub jeśli jest to konieczne w przypadku sytuacji nadzwyczajnej, zgodnie z art. 10 i na warunkach w nim zawartych. EIOPA może też nałożyć taki zakaz lub ograniczenie poprzez przyjęcie regulacyjnych norm technicznych zgodnie z art. 7.

Środa, 7 lipca 2010 r.

EIOPA dokonuje przeglądu niniejszej decyzji w regularnych odstępach czasu.

Artykuł 7

Regulacyjne normy techniczne

1. *Parlament Europejski i Rada mogą przekazać uprawnienia Komisji do przyjęcia regulacyjnych norm technicznych na mocy art. 290 TFUE celem zapewnienia spójnej harmonizacji w dziedzinach szczegółowo określonych w aktach ustawodawczych, o których mowa w art. 1 ust. 2. Niniejsze normy są natury technicznej, nie wiążą się z podejmowaniem decyzji strategicznych lub politycznych, a ich treść określają akty legislacyjne będące ich podstawą. EIOPA opracowuje projekt regulacyjnych norm technicznych i przedstawia go Komisji do zatwierdzenia.*

w przypadku, gdy EIOPA nie przedstawi projektu Komisji w okresie ustalonym w aktach ustawodawczych, o których mowa w art. 1 ust. 2, Komisja może przyjąć regulacyjną normę techniczną.

1a. *EIOPA przeprowadza otwarte konsultacje publiczne na temat regulacyjnych norm technicznych oraz dokonuje analizy ewentualnych kosztów i korzyści z nimi związanych, chyba że takie konsultacje i analizy są nieproporcjonalne w stosunku do zakresu i wpływu odnośnych regulacyjnych norm technicznych lub w stosunku do szczególnie pilnego charakteru danej kwestii przed przedstawieniem ich Komisji. EIOPA zasięga również opinii lub porady Grupy Zainteresowanych Stron, o której mowa w art. 22.*

1b. *Po otrzymaniu projektu regulacyjnej normy technicznej od EIOPA Komisja bezzwłocznie przesyła go Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.*

1c. *Komisja podejmuje decyzję w sprawie przyjęcia projektu regulacyjnej normy technicznej w terminie trzech miesięcy od jego otrzymania. Regulacyjną normę techniczną przyjmuje się w drodze rozporządzeń lub decyzji. W przypadku, gdy Komisja nie zamierza przyjąć normy, informuje ona o swojej decyzji oraz o jej powodach Parlament Europejski i Radę.*

Artykuł 7a

Niezatwierdzenie lub zmiana projektu normy regulacyjnej

1. *W przypadku, gdy Komisja nie zamierza zatwierdzić projektu regulacyjnych norm technicznych albo zamierza zatwierdzić je częściowo lub ze zmianami, odsyła EIOPA projekt regulacyjnych norm technicznych, proponując uzasadnione zmiany.*

2. *W ciągu sześciu tygodni EIOPA może w oparciu o zmiany zaproponowane przez Komisję wprowadzić poprawki w projektach regulacyjnych norm technicznych i ponownie przedłożyć je Komisji do zatwierdzenia. EIOPA powiadamia Parlament Europejski, Radę i Komisję o swojej decyzji.*

3. *W przypadku gdy EIOPA nie zgadza się z decyzją Komisji o odrzuceniu lub zmianie jego pierwotnych propozycji, Parlament Europejski lub Rada mogą wezwać w terminie jednego miesiąca właściwego komisarza i przewodniczącego EIOPA na posiedzenie ad hoc właściwej komisji Parlamentu Europejskiego lub Rady, żeby przedstawili i wyjaśnili zaistniałe rozbieżności.*

Środa, 7 lipca 2010 r.

Artykuł 7b**Wykonanie przekazanych uprawnień**

1. Uprawnienia do przyjmowania regulacyjnych norm technicznych, o których mowa w art. 7, przyznaje się Komisji na okres 4 lat od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia. Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazanych uprawnień w terminie najpóźniej 6 miesięcy przed zakończeniem okresu 4 lat. Przekazanie uprawnień zostaje automatycznie przedłużone na takie same okresy, chyba że Parlament Europejski lub Rada cofnie je zgodnie z art. 7 lit. c).
2. Z chwilą przyjęcia regulacyjnych norm technicznych Komisja powiadamia o tym równocześnie Parlament Europejski i Radę.
3. W sprawozdaniu, o którym mowa w art. 35 ust. 2, przewodniczący EIOPA powiadamia Parlament Europejski i Radę o normach regulacyjnych, które zostały zatwierdzone, a których właściwe organy nie przestrzegają.

Artykuł 7c**Sprzeciw wobec regulacyjnych norm technicznych**

1. Parlament Europejski lub Rada mogą wyrazić sprzeciw wobec danej regulacyjnej normy technicznej w terminie trzech miesięcy od daty powiadomienia przez Komisję. Z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady termin ten można wydłużyć o kolejne trzy miesiące.
2. Regulacyjna norma techniczna jest publikowana w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej i powinna wejść w życie przed upływem tego terminu, jeżeli Parlament Europejski i Rada poinformują Komisję, że nie zamierzają zgłosić sprzeciwu. Jeżeli po upływie tego terminu ani Parlament Europejski ani Rada nie zgłoszą sprzeciwu wobec regulacyjnej normy technicznej, zostaje ona opublikowana w Dzienniku Urzędowym Unii.
3. Jak tylko Komisja przekaże projekt Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, instytucje te mogą przyjąć przedwczesne i warunkowe oświadczenie o braku sprzeciwu, które wejdzie w życie kiedy Komisja przyjmie regulacyjną normę techniczną bez wprowadzania zmian do projektu.
4. Jeżeli Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się regulacyjnej normie technicznej, norma ta nie wchodzi w życie. Zgodnie z art. 296 TFUE, instytucja, która wyraziła sprzeciw, wskazuje powody swego sprzeciwu wobec regulacyjnej normy technicznej.

Artykuł 7d**Odwołanie przekazanych uprawnień**

1. Przekazanie uprawnień określonych w art. 7 może zostać odwołane przez Parlament Europejski lub Radę.
2. Decyzja o odwołaniu kładzie kres przekazaniu uprawnień.
3. Instytucja, która rozpoczęła wewnętrzną procedurę w celu podjęcia decyzji, czy zamierza ona odwołać przekazanie uprawnień, stara się poinformować drugą instytucję i Komisję, w odpowiednim czasie przed podjęciem ostatecznej decyzji, wskazując uprawnienia dotyczące regulacyjnych norm technicznych, które mogłyby zostać odwołane.

Środa, 7 lipca 2010 r.

Artykuł 7e

Wdrażanie norm technicznych

1. W przypadku gdy Parlament Europejski i Rada przekażą Komisji prawo do przyjmowania regulacyjnych norm technicznych na mocy art. 291 TFUE w przypadku których konieczne są jednolite warunki wdrażania wiążących prawnie aktów Unijnych w dziedzinach szczegółowo określonych w aktach ustawodawczych, o których mowa w art. 1 ust. 2, stosuje się następujące zasady:

- a) w przypadku gdy, zgodnie w wyżej wymienionymi przepisami, EIOPA przygotowuje i przedłoży Komisji projekt wdrażania norm technicznych, normy te są natury technicznej, nie obejmują decyzji politycznych i ograniczają się do określenia warunków stosowania wiążących prawnie aktów unijnych;
- b) w przypadku, gdy EIOPA nie przedstawi projektu Komisji w okresie ustalonym w aktach ustawodawczych, o których mowa w art. 1 ust. 2 lub wskazanym w skierowanym przez Komisję do EIOPA wniosku zgodnie z art. 19, Komisja może przyjąć regulacyjną normę techniczną w drodze aktu wykonawczego.

2. Przed ich przedstawieniem Komisji EIOPA przeprowadza otwarte konsultacje publiczne na temat wdrażania norm technicznych oraz dokonuje analizy ewentualnych kosztów i korzyści z nimi związanych, chyba że takie konsultacje i analizy są nieproporcjonalne w stosunku do zakresu i wpływu odnośnych norm technicznych lub w stosunku do szczególnie pilnego charakteru danej kwestii.

EIOPA zasięga również opinii lub porady Grupy Zainteresowanych Stron, o której mowa w art. 22.

3. EIOPA przedstawia Komisji projekt wdrażania norm technicznych do zatwierdzenia Komisji zgodnie z art. 291 TFUE, a jednocześnie przedstawia je Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

4. W terminie trzech miesięcy od otrzymania projektu wdrażania norm technicznych Komisja podejmuje decyzję w sprawie zatwierdzenia projektu wdrażania norm. Komisja może przedłużyć ten okres o jeden miesiąc. Jeżeli wymaga tego interes Unii Europejskiej, Komisja może zatwierdzić projekt norm tylko częściowo lub ze zmianami.

W każdym przypadku, gdy Komisja przyjmuje wykonawcze normy techniczne zmieniające projekt wykonawczych norm technicznych przedłożony przez EIOPA, informuje ona o tym Parlament Europejski i Radę.

5. Komisja przyjmuje standardy w drodze rozporządzeń lub decyzji oraz publikuje je w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Artykuł 8

Wytuczne i zalecenia

1. W celu ustanowienia spójnych, efektywnych i skutecznych praktyk nadzorczych w ramach ESFS oraz zapewnienia wspólnego, jednolitego i spójnego stosowania prawa **Unii Europejskiej**, EIOPA wydaje wytuczne i zalecenia skierowane do **właściwych** organów lub instytucji finansowych.

1a. EIOPA przeprowadza, w stosownych przypadkach, konsultacje publiczne w sprawie tych wytucznych i zaleceń, a także analizuje ewentualne koszty i korzyści z nimi związane. EIOPA zasięga również, w stosownych przypadkach, opinii lub porady Grupy Zainteresowanych Stron, o której mowa w art. 22. Takie konsultacje, analizy, opinie i rady są proporcjonalne do zasięgu, charakteru i wpływu wytucznych lub zaleceń.

Środa, 7 lipca 2010 r.

2. **Właściwe organy i instytucje finansowe** dokładają wszelkich starań, aby zastosować się do tych wytycznych i zaleceń. **W ciągu dwóch miesięcy od wydania wytycznej lub zalecenia, każdy właściwy organ potwierdza, że zamierza zastosować się do tej wytycznej czy zalecenia. Jeżeli właściwe władze nie zamierzają się do nich zastosować, powiadamiają o tym EIOPA, podając uzasadnienie. EIOPA publikuje te przyczyny.**

W przypadku gdy właściwy organ nie stosuje się do wytycznej lub zalecenia, EIOPA podaje ten fakt do wiadomości publicznej.

EIOPA może, indywidualnie w każdym przypadku, podjąć decyzję o opublikowaniu przedstawionych przez właściwy organ powodów niezastosowania się do wytycznej lub zalecenia. Właściwy organ jest z wyprzedzeniem powiadamiany o takiej publikacji.

Jeśli dana wytyczna lub zalecenie zawiera taki wymóg, co roku instytucje finansowe jasno i szczegółowo informują, czy stosują się do tej wytycznej lub zalecenia.

2a. **W sprawozdaniu, o którym mowa w art. 28 ust. 4 lit. a), EIOPA informuje Parlament Europejski, Radę i Komisję o wydanych wytycznych i zaleceniach, wymienia właściwe organy, które się do nich nie zastosowały, i określa, jak zamierza zagwarantować, że będą one stosować się do jego zaleceń i wytycznych w przyszłości.**

Artykuł 9

Naruszenie prawa Unii

1. W przypadku gdy **właściwy organ nie stosuje [aktów ustawodawczych]**, o których mowa w art. 1 ust. 2 **lub stosuje je w sposób który wydaje się stanowić naruszenie prawa Unii Europejskiej, w tym regulacyjnych i wykonawczych norm technicznych, określonych zgodnie z art. 7 i 7e**, w szczególności nie zapewniając spełnienia przez instytucje finansowe wymogów ustanowionych w tym prawodawstwie, EIOPA posiada uprawnienia określone w ust. 2, 3 i 6 niniejszego artykułu.

2. Na wniosek **co najmniej jednego właściwego organu, Komisji, Parlamentu Europejskiego, Rady, Grupy Zainteresowanych Stron []** lub też z własnej inicjatywy i po poinformowaniu **właściwego organu**, którego to dotyczy, EIOPA może przeprowadzać dochodzenia w sprawie domniemanego **naruszenia lub niezastosowania** prawa Unii.

2a. Bez uszczerbku dla uprawnień ustanowionych w art. 20 **właściwy organ bezzwłocznie** przekazuje EIOPA wszelkie informacje uznane przez EIOPA za niezbędne dla prowadzonego przez niego dochodzenia.

3. Najpóźniej w terminie dwóch miesięcy od rozpoczęcia dochodzenia, EIOPA może skierować do **właściwego organu**, którego to dotyczy, zalecenie określające działania konieczne do zapewnienia przestrzegania prawa Unii.

3a. **W terminie dziesięciu dni roboczych od daty otrzymania zalecenia, właściwy organ informuje EIOPA o działaniach jakie podjął, lub zamierza podjąć, aby zapewnić przestrzeganie prawa Unii.**

4. W przypadku gdy właściwy organ nie zapewnił przestrzegania prawa Unii w ciągu miesiąca od otrzymania zalecenia od EIOPA, Komisja może, po uzyskaniu informacji od EIOPA lub z własnej inicjatywy, **wydać formalną opinię** nakładającą na **właściwy organ** obowiązek podjęcia działań niezbędnych do przestrzegania prawa Unii Europejskiej. **Formalna opinia Komisji uwzględnia zalecenie EIOPA.**

Środa, 7 lipca 2010 r.

Komisja **wydaje** taką **formalną opinię** najpóźniej w terminie trzech miesięcy od przyjęcia zalecenia. Komisja może przedłużyć ten okres o jeden miesiąc.

■

EIOPA i **właściwe** organy przekazują Komisji wszelkie niezbędne informacje.

5. W terminie dziesięciu dni roboczych od daty otrzymania **formalnej opinii**, o której mowa w ust. 4, **właściwy** organ informuje Komisję i EIOPA o działaniach, jakie podjął, lub zamierza podjąć, aby **zastosować się do formalnej opinii** Komisji.

6. Bez uszczerbku dla uprawnień Komisji na mocy **art. 258 TFUE**, w przypadku gdy **właściwy** organ nie stosuje się do **formalnej opinii**, o której mowa w ust. 4 ■, w okresie w niej przewidzianym, oraz w przypadku gdy konieczne jest terminowe zarządzenie nieprzestrzeganiu przepisów ■, w celu utrzymania bądź przywrócenia równych warunków konkurencji na rynku lub zapewnienia prawidłowego funkcjonowania systemu finansowego i jego stabilności, oraz w przypadku gdy odpowiednie wymogi przewidziane w **aktach ustawodawczych**, o których mowa w art. 1 ust. 2, mają bezpośrednie zastosowanie w odniesieniu do instytucji finansowych **zgodnie z aktami ustawodawczymi, o których mowa w art. 1 ust. 2**, EIOPA może przyjąć decyzję indywidualną, skierowaną do instytucji finansowej, zobowiązującą ją do podjęcia działań niezbędnych do wypełnienia jej obowiązków wynikających z prawa **Unii**, w tym do zaprzestania określonych praktyk.

Decyzja EIOPA jest zgodna z **formalną opinią** wydaną przez Komisję na mocy ust. 4.

7. Decyzje przyjęte na mocy ust. 6 zastępują wszelkie decyzje przyjęte wcześniej przez właściwe organy w tej samej sprawie.

Podjmując działania ■ w związku z **kwestiami będącymi przedmiotem formalnej opinii** na mocy ust. 4 **lub decyzji na mocy ust. 6, właściwe organy stosują się do formalnej opinii lub decyzji, w zależności od przypadku.**

7a. W sprawozdaniu, o którym mowa w art. 28 ust. 4 lit. a), EIOPA wymienia właściwe organy i instytucje finansowe, które nie zastosowały się do decyzji, o których mowa w ust. 4 i 6.

Artykuł 10

Działania podejmowane w sytuacjach nadzwyczajnych

1. W przypadku niekorzystnego rozwoju sytuacji, która może poważnie zagrozić prawidłowemu funkcjonowaniu rynków finansowych i ich **integralności** lub stabilności całego systemu finansowego w **Unii Europejskiej** lub jego części, EIOPA **aktywnie ułatwia i w razie potrzeby koordynuje wszelkie działania podejmowane przez odpowiednie krajowe właściwe organy nadzoru.**

Aby umożliwić EIOPA takie ułatwianie i koordynowanie działań, organ ten jest dokładnie informowany o wszelkich istotnych zmianach; jest również zapraszany do brania udziału w charakterze obserwatora we wszelkich stosownych spotkaniach organizowanych przez odpowiednie krajowe właściwe organy nadzoru.

1a. Komisja może przyjąć skierowaną do EIOPA decyzję w sprawie istnienia sytuacji nadzwyczajnej dla celów niniejszego rozporządzenia, z własnej inicjatywy lub na wniosek Parlamentu Europejskiego, Rady, ESRB lub EIOPA. Komisja dokonuje przeglądu tej decyzji w miesięcznych odstępach czasu i ogłasza koniec sytuacji nadzwyczajnej, kiedy jest to właściwe.

Środa, 7 lipca 2010 r.

W przypadku stwierdzenia istnienia sytuacji nadzwyczajnej Komisja bezzwłocznie powiadamia Parlament Europejski i Radę.

2. Jeśli Komisja przyjmie decyzję na mocy ust. 1a i w **wyjątkowych okolicznościach, kiedy niezbędne są skoordynowane działania organów krajowych w związku z niekorzystnym rozwojem sytuacji, który może zagrozić prawidłowemu funkcjonowaniu rynków finansowych i ich integralności lub stabilności całego systemu finansowego w Unii Europejskiej lub jego części**, EIOPA może przyjąć indywidualne decyzje zobowiązujące **właściwe** organy do podjęcia niezbędnych działań zgodnie z **aktami ustawodawczymi**, o których mowa w art. 1 ust. 2, w celu likwidacji **takich** zagrożeń **■** przez zapewnienie spełnienia przez instytucje finansowe i **właściwe** organy wymogów ustanowionych w tym prawodawstwie.

3. Bez uszczerbku dla uprawnień Komisji na mocy art. 258 TFUE, w przypadku gdy **właściwy** organ nie stosuje się do decyzji, o której mowa w ust. 2, w okresie w niej przewidzianym oraz w przypadku gdy odpowiednie wymogi przewidziane w **aktach ustawodawczych**, o których mowa w art. 1 ust. 2, mają bezpośrednie zastosowanie w odniesieniu do instytucji finansowych, EIOPA może przyjąć skierowaną do instytucji finansowej decyzję indywidualną zobowiązującą tę instytucję do podjęcia działań niezbędnych do wypełnienia jej obowiązków wynikających z tego prawodawstwa, w tym do zaprzestania określonych praktyk.

4. Decyzje przyjęte na mocy ust. 3 zastępują wszelkie decyzje przyjęte wcześniej przez **właściwe** organy w tej samej sprawie.

Wszelkie działania podjęte przez **właściwe** organy w związku z **kwestiami** będącymi przedmiotem decyzji na mocy ust. 2 lub 3, są zgodne z tymi decyzjami.

Artykuł 11

Rozstrzygnięcie sporów między **właściwymi** organami

1. Bez uszczerbku dla uprawnień ustanowionych w art. 9, w przypadku gdy **właściwy** organ nie wyraża zgody na stosowanie procedury, na podjęte działanie lub jego niepodjęcie przez inny **właściwy** organ w dziedzinach, w których zgodnie z **aktami ustawodawczymi**, o których mowa w art. 1 ust. 2, wymagana jest współpraca, koordynacja lub wspólny proces decyzyjny ze strony **właściwych** organów więcej niż jednego państwa członkowskiego, EIOPA z **inicjatywy własnej lub na wniosek jednego lub więcej właściwych organów, których to dotyczy, obejmuje główną rolę we wspieraniu właściwych organów** w rozstrzygnięciu sporu zgodnie z procedurą określoną w ust. 2 do 4.

2. Uwzględniając odpowiednie terminy określone w **aktach ustawodawczych**, o których mowa w art. 1 ust. 2 oraz stopień złożoności i nagłości sprawy, EIOPA wyznacza termin zakończenia postępowania pojednawczego między **właściwymi** organami. **Na tym etapie EIOPA występuje w roli mediatora.**

3. Jeśli do momentu zakończenia postępowania pojednawczego zainteresowane **właściwe** organy nie rozstrzygną sporu, EIOPA – **zgodnie z procedurą określoną w art. 29 ust. 1 akapit trzeci – podejmuje decyzję rozstrzygającą spór i** zobowiązującą te organy do podjęcia konkretnych działań **■**, zgodnie z prawem **Unii, ze skutkiem wiążącym dla zainteresowanych właściwych organów.**

4. Bez uszczerbku dla uprawnień Komisji na mocy art. 258 TFUE, w przypadku gdy **właściwy** organ nie stosuje się do decyzji EIOPA, a w ten sposób nie zapewnia spełnienia przez instytucję finansową wymogów mających do niej bezpośrednie zastosowanie na mocy **aktów ustawodawczych**, o których mowa w art. 1 ust. 2, EIOPA przyjmuje skierowaną do instytucji finansowej decyzję indywidualną, zobowiązującą tę instytucję do podjęcia działań niezbędnych do wypełnienia jej obowiązków wynikających z prawa **Unii**, w tym do zaprzestania określonych praktyk.

Środa, 7 lipca 2010 r.

4a. Decyzje przyjęte na mocy ust. 4 zastępują wszelkie decyzje przyjęte wcześniej przez właściwe organy w tej samej sprawie. Wszelkie działania podjęte przez właściwe organy w związku z sytuacją faktyczną, będącą przedmiotem decyzji na mocy ust. 3 lub 4, są zgodne z tymi decyzjami.

4b. W sprawozdaniu, o którym mowa w art. 35 ust. 2, przewodniczący wymienia spory między właściwymi organami, osiągnięte porozumienia oraz decyzję podjętą w celu rozstrzygnięcia takich sporów.

Artykuł 11a

Rozstrzygnięcie sporów między właściwymi organami na szczeblu międzysektorowym

Wspólny Komitet, zgodnie z procedurą określoną w art. 11 i art. 42, rozstrzyga spory międzysektorowe, które mogą wynikać między jednym lub większą liczbą właściwych organów zgodnie z art. 2 ust. 2 niniejszego rozporządzenia oraz rozporządzenia (UE) nr .../2010 [ESMA] i rozporządzenia (UE) nr .../2010 [EBA].

Artykuł 12

Kolegia organów nadzorczych

1. EIOPA przyczynia się do promowania i monitorowania skutecznego, efektywnego i spójnego funkcjonowania kolegiów organów nadzorczych, o których mowa w dyrektywie 2006/48/WE, a także wspiera spójność stosowania prawa unijnego w tych kolegiach. Personel EIOPA może uczestniczyć we wszystkich działaniach, w tym w kontrolach w siedzibach, prowadzonych wspólnie przez dwa właściwe organy lub większą ich liczbę.

2. EIOPA prowadzi obradom kolegiów organów nadzorczych, jeśli uzna to za stosowne. W tym celu EIOPA uznawany jest za „właściwy organ” w rozumieniu odpowiednich przepisów. EIOPA:

- a) gromadzi i wymienia wszelkie istotne informacje w normalnych i nadzwyczajnych sytuacjach w celu ułatwienia pracy kolegiom organów nadzorczych i utworzenia centralnego systemu i zarządzania nim celem udostępnienia tych informacji właściwym organom w kolegiach organów nadzorczych;
- b) uruchamia i koordynuje ogólnounijne testy skrajnych warunków w celu oceny odporności instytucji finansowych, zwłaszcza tych wymienionych w art. 12b, na niekorzystne zmiany na rynku, dopilnowując przy tym, by na poziomie krajowym stosowano przy takich testach jak najbardziej spójną metodykę;
- c) planuje i prowadzi działalność nadzorczą w normalnych i nadzwyczajnych sytuacjach, w tym oceniając zagrożenia, na jakie są lub mogą być wystawione instytucje finansowe oraz;
- d) nadzoruje zadania wykonywane przez właściwe organy.

3a. EIOPA może określać normy regulacyjne i wykonawcze oraz wydawać wytyczne i zalecenia przyjęte zgodnie z art. 7, 7e i 8 w celu ujednolicenia funkcjonowania nadzoru i najlepszych praktyk przyjętych przez kolegia organów nadzorczych. Organy zatwierdzają pisemne uzgodnienia dotyczące funkcjonowania każdego z kolegiów w celu zagwarantowania harmonijnego funkcjonowania pomiędzy nimi.

3b. Prawnie wiążąca rola mediatora powinna umożliwić EIOPA rozwiązywanie sporów między właściwymi organami zgodnie z procedurą określoną w art. 11. W razie braku porozumienia w ramach odnośnego kolegium organów nadzorczych EIOPA może podejmować decyzje nadzorcze mające bezpośrednie zastosowanie do danego podmiotu.

Środa, 7 lipca 2010 r.

Artykuł 12a

Przepisy ogólne

1. EIOPA zwraca szczególną uwagę na ryzyko zakłócenia usług finansowych (i) spowodowane upośledzeniem całego lub części systemu finansowego i (ii) mogące spowodować poważne negatywne konsekwencje na rynku wewnętrznym i w realnej gospodarce (ryzyko systemowe) i zajmuje się tym ryzykiem. Wszystkie rodzaje pośredników finansowych, rynków i infrastruktury potencjalnie mogą w pewnym stopniu mieć znaczenie systemowe.
2. EIOPA, we współpracy z ESRB, opracowuje wspólny zestaw wskaźników jakościowych i ilościowych („deska rozdzielcza ryzyka”), który posłuży jako podstawa do wystawienia oceny przez organy nadzoru podmiotom transgranicznym określonym w art. 12b. Te oceny są regularnie weryfikowane w celu uwzględnienia istotnych zmian profilu ryzyka instytucji. Ocena organów nadzoru jest decydującym elementem przy podejmowaniu decyzji o bezpośrednim nadzorze lub interwencji w znajdującym się w trudnej sytuacji podmiocie.
3. Bez uszczerbku dla aktów ustawodawczych, o których mowa w art. 1 ust. 2 EIOPA przedstawia – jeśli zachodzi taka konieczność – dodatkowe projekty standardów regulacyjnych i wdrożeniowych oraz wytyczne i zalecenia dla instytucji określonych w art. 12b.
4. EIOPA nadzoruje podmioty transgraniczne, które mogą stwarzać ryzyko systemowe w rozumieniu art. 12b. W takim przypadku EIOPA działa za pośrednictwem właściwych organów.
5. EIOPA powołuje Dział Awaryjno-Naprawczy uprawniony do wprowadzania w życie jasno określonych sposobów działania i metod zarządzania w zakresie zarządzania kryzysowego od procedur wczesnej interwencji po postępowanie naprawcze i upadłościowe i ich prowadzenia.

Artykuł 12b

Identyfikacja podmiotów transgranicznych, które potencjalnie mogą stanowić ryzyko systemowe

1. Rada Organów Nadzoru, po konsultacji z ESRB, może, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 29 ust. 1, zidentyfikować podmioty transgraniczne, które – z uwagi na ryzyko systemowe, jakie mogą stwarzać – powinny podlegać bezpośredniemu nadzorowi EIOPA lub Działu Awaryjno-Naprawczego, o którym mowa w art. 12c.
2. Kryteria identyfikowania takich podmiotów finansowych są spójne z kryteriami ustalonymi przez Radę Stabilności Finansowej (FSB), Międzynarodowy Fundusz Walutowy (IMF) oraz Bank Rozrachunków Międzynarodowych (BIS).

Artykuł 12c

Dział Awaryjno-Naprawczy

1. Dział Awaryjno-Naprawczy ds. Banków chroni stabilność finansową i minimalizuje efekt epidemii, jaki znajdujące się w trudnej sytuacji podmioty zidentyfikowane w art. 12b powodują w pozostałej części systemu i w gospodarce ogółem i ogranicza koszty ponoszone przez podatników, respektując zasadę proporcjonalności, hierarchię wierzycieli i gwarantując jednakowe traktowanie we wszystkich krajach.
2. Dział Awaryjno-Naprawczy ma uprawnienia do realizowania zadań określonych ust. 1 w celu uzdrowienia znajdujących się w trudnej sytuacji podmiotów lub podjęcia decyzji o likwidacji niewydolnych podmiotów (podstawowy warunek zapobieżenia pokusie nadużyć). Dział ten może między innymi zażądać dokonania modyfikacji wysokości kapitału lub płynności, rodzaju prowadzonej działalności, poprawy procedur, wyznaczenia lub zastąpienia zarządu, może zalecać uzyskanie wsparcia w postaci poręczenia, pożyczki lub wsparcia płynnościowego, zalecać całkowitą lub częściową sprzedaż, utworzenie banku zachowującego „dobre” aktywa/banku likwidującego „złe” aktywa lub banku pomostowego, zamianę długów na akcje (przy zastosowaniu odpowiednich redukcji wartości) lub częściowo dany podmiot upaństwić.

Środa, 7 lipca 2010 r.

3. Dział Awaryjno-Naprawczy ds. Banków składa się z ekspertów wyznaczonych przez Radę Organów Nadzoru EIOPA posiadających wiedzę i doświadczenie w zakresie restrukturyzacji, transformacji i likwidacji podmiotów finansowych.

Artykuł 12d

Europejskie ramy krajowych ubezpieczeniowych programów gwarancyjnych

1. EIOPA przyczynia się do rozwoju Europejskich ram krajowych ubezpieczeniowych programów gwarancyjnych działając zgodnie z uprawnieniami przyznanymi mu w tym rozporządzeniu celem zapewnienia, że krajowe ubezpieczeniowe programy gwarancyjne są odpowiednio finansowane ze składek pochodzących od odpowiednich instytucji finansowych, również takich, które działają na terenie Unii, lecz których siedziba znajduje się w innym państwie członkowskim lub poza Unią oraz zapewnia wysoki poziom ochrony wszystkim właścicielom polis w zharmonizowanych ramach w całej Unii.

2. Artykuł 8 dotyczący uprawnień EIOPA w zakresie przyjmowania wytycznych i zaleceń ma zastosowanie do rekompensat z tytułu ubezpieczenia.

3. Komisja może przyjmować regulacyjne i wykonawcze normy techniczne określone w aktach ustawodawczych, o których mowa w art. 1 ust. 2 zgodnie z procedurą określoną w art. 7 - 7d niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 12e

Europejski Fundusz Stabilności Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych

1. Europejski Fundusz Stabilności Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych („Fundusz Stabilności”) zostaje powołany w celu zwiększenia internalizacji kosztów systemu finansowego, w tym pełnego odzyskiwania kosztów budżetowych, i udzielania pomocy w rozwiązywaniu sytuacji kryzysowych w zmagających się z trudnościami transgranicznych instytucjach finansowych. Instytucje finansowe działające tylko w jednym państwie członkowskim mogą przyłączyć się do funduszu. Fundusz Stabilności przyjmuje odpowiednie środki w celu uniknięcia sytuacji, w której dostępność pomocy powoduje pokusę nadużyć.

2. Fundusz Stabilności jest finansowany ze składek wszystkich podmiotów finansowych wymienionych w art. 12b. Składki te są proporcjonalne do poziomu ryzyka i udziału w ryzyku systemowym, które każdy z nich stwarza oraz wahań czynnika ryzyka ogólnego w czasie, zgodnie z ich „deską rozdzielczą ryzyka”. Wymagane poziomy składek uwzględniają szersze pojęte warunki gospodarcze i konieczność utrzymania przez instytucje finansowe kapitału na inne zobowiązania regulacyjne i operacyjne.

3. Funduszem Stabilności administruje zarząd powoływany przez EIOPA na okres pięciu lat. Członkowie zarządu są wybierani spośród pracowników zaproponowanych przez władze krajowe. Fundusz Stabilności powołuje również radę konsultacyjną złożoną z nieposiadających prawa głosu przedstawicieli instytucji finansowych uczestniczących w Funduszu Stabilności. Zarząd Funduszu Stabilności może zaproponować, aby EIOPA zleciła na zewnątrz zarządzanie płynnością Funduszu Stabilności renomowanym instytucjom (takim jak EBI), która jest inwestowana w bezpieczne i płynne instrumenty.

4. W przypadku gdy skumulowane środki ze składek instytucji finansowych nie są wystarczające do stawienia czoła trudnościom, Fundusz Stabilności może zwiększyć swoje środki dzięki emisji instrumentów dłużnych lub za pomocą innych instrumentów finansowych.

Środa, 7 lipca 2010 r.

Artykuł 13

Przekazywanie zadań i obowiązków

1. Na mocy dwustronnej umowy **właściwe** organy mogą, **za zgodą EIOPA** przekazywać swoje zadania i obowiązki **temu organowi lub** innym **właściwym** organom, z **zastrzeżeniem warunków określonych w niniejszym artykule. Państwa członkowskie mogą określić szczególne warunki dotyczące przekazywania obowiązków, które muszą zostać spełnione, zanim właściwe organy tych państw zawrą takie porozumienia; mogą również ograniczyć zakres takiego przekazania do elementów niezbędnych dla skutecznego nadzoru nad transgranicznymi instytucjami lub grupami finansowymi.**

2. EIOPA **zachęca do przekazywania** zadań i obowiązków pomiędzy **właściwymi** organami i **ułatwia je** poprzez identyfikowanie zadań i obowiązków, które mogą zostać przekazane lub być wspólnie wykonywane, oraz poprzez promowanie najlepszych praktyk.

2a. Przekazanie obowiązków skutkuje ponownym podziałem kompetencji określonych w aktach ustawodawczych, o których mowa w art. 1 ust. 2. Prawo organu, któremu przekazano obowiązki, reguluje procedurę, egzekwowanie oraz administracyjny i sądowy przegląd dotyczący przekazanych obowiązków.

3. **Właściwe** organy informują EIOPA o porozumieniach w sprawie przekazania zadań i obowiązków, które zamierzają zawrzeć. Porozumienia te powinny być zawierane nie wcześniej niż po upływie jednego miesiąca od poinformowania EIOPA o zamiarze ich zawarcia.

EIOPA może wydać opinię w sprawie zamierzonego porozumienia w ciągu miesiąca od uzyskania informacji o zamiarze jego zawarcia.

EIOPA publikuje w odpowiedni sposób zawarte przez **właściwe** organy porozumienia w sprawie przekazania zadań i obowiązków, tak aby wszystkie zainteresowane strony były należycie poinformowane.

Artykuł 14

Wspólna kultura nadzoru

1. EIOPA odgrywa aktywną rolę w tworzeniu wspólnej europejskiej kultury nadzoru i spójnych praktyk nadzorczych, a także w zapewnianiu jednolitych procedur i spójnych podejść na terytorium **Unii Europejskiej** oraz wykonuje przynajmniej następujące działania:

- a) wydawanie opinii dla **właściwych** organów;
- b) promowanie skutecznej dwustronnej i wielostronnej wymiany informacji pomiędzy **właściwymi** organami, z pełnym poszanowaniem obowiązujących przepisów w zakresie poufności i ochrony danych przewidzianych w odpowiednim prawodawstwie **Unii Europejskiej**;
- c) przyczynianie się do tworzenia wysokiej jakości jednolitych standardów nadzorczych, w tym w zakresie standardów sprawozdawczości i **międzynarodowych standardów rachunkowości, zgodnie z art. 1 ust. 2 lit. a)**;
- d) dokonywanie przeglądu stosowania odpowiednich **regulacyjnych i wykonawczych norm** technicznych przyjmowanych przez Komisję, wytycznych i zaleceń wydawanych przez EIOPA, oraz, w stosownych przypadkach, proponowanie zmian;
- e) ustanawianie sektorowych i międzysektorowych programów szkoleń, ułatwianie wymian personelu oraz zachęcanie **właściwych** organów do częstszego korzystania z programów oddelegowania pracowników oraz innych narzędzi.

2. Celem wspierania wspólnych podejść i praktyk nadzorczych EIOPA tworzy, w stosownych przypadkach, nowe, praktyczne instrumenty i narzędzia służące zwiększaniu konwergencji.

Środa, 7 lipca 2010 r.

Artykuł 15

Wzajemne oceny *właściwych* organów

1. W celu dalszego wspierania spójności wyników w zakresie nadzoru EIOPA **organizuje i** przeprowadza okresowo analizy wzajemnych ocen wszystkich bądź części działań realizowanych przez *właściwe* organy. W tym celu EIOPA opracowuje metody umożliwiające obiektywną ocenę i porównanie analizowanych organów. **Podczas dokonywania wzajemnych ocen uwzględnia się istniejące informacje i oceny już przeprowadzone w odniesieniu do zainteresowanych właściwych organów.**

2. Wzajemna ocena obejmuje ocenę między innymi następujących aspektów:

- a) adekwatności **zasobów i ustaleń dotyczących zarządzania** **■** *właściwego* organu, przy szczególnym uwzględnieniu skutecznego stosowania **regulacyjnych i wykonawczych norm technicznych, o których mowa w art. 7 - 7e oraz aktów ustawodawczych wymienionych w art. 1 ust. 2**, oraz zdolności reagowania na zmiany na rynku;
- b) uzyskanego poziomu konwergencji w stosowaniu prawa **Unii** i w praktykach nadzorczych, w tym **w regulacyjnych i wykonawczych normach** technicznych, wytycznych i zaleceniach przyjętych na mocy art. 7 i 8, oraz stopnia, w którym praktyki nadzorcze osiągają cele wyznaczone w prawie **Unii**;
- c) dobrych praktyk opracowanych przez poszczególne *właściwe* organy, których przyjęcie przez inne *właściwe* organy byłoby korzystne.
- d) **skuteczności i uzyskanego poziomu** **odnośnie do egzekwowania przepisów przyjętych w ramach wprowadzania w życie prawa Unii Europejskiej, w tym środków administracyjnych i sankcji nałożonych na osoby odpowiedzialne w przypadkach, gdy nie spełniono tych przepisów.**

3. Na podstawie wzajemnej oceny EIOPA, **zgodnie z art. 8**, może wydawać **wytyczne i zalecenia** skierowane do *właściwych* organów. **EIOPA uwzględnia wyniki wzajemnych ocen w opracowywaniu projektu regulacyjnych lub wykonawczych norm technicznych, zgodnie z art. 7 - 7e. Właściwe organy starają się stosować do porad udzielonych przez EIOPA.** W przypadku gdy właściwy organ nie stosuje tych porad, informuje EIOPA o powodach takiego postępowania.

EIOPA podaje do publicznej informacji najlepsze wzorce, jakie można określić na podstawie wspomnianych wzajemnych ocen. Ponadto, wszystkie inne wyniki wzajemnych ocen mogą być podawane do wiadomości publicznej, z zastrzeżeniem zgody właściwego organu będącego przedmiotem takiej wzajemnej oceny.

Artykuł 16

Funkcja koordynacji

1. EIOPA pełni rolę ogólnego koordynatora pomiędzy *właściwymi* organami, w tym w przypadku niekorzystnego rozwoju sytuacji, która może potencjalnie zagrozić prawidłowemu funkcjonowaniu i stabilności rynków finansowych, bądź też stabilności systemu finansowego w **Unii Europejskiej**.

2. EIOPA wspiera skoordynowaną reakcję na poziomie **Unii Europejskiej**, między innymi poprzez:

- (1) ułatwianie wymiany informacji między *właściwymi* organami;
- (2) określanie zakresu, **a w miarę możliwości i w stosownych przypadkach**, sprawdzanie wiarygodności informacji, które powinny być udostępnione wszystkim zainteresowanym *właściwym* organom;

Środa, 7 lipca 2010 r.

- (3) bez uszczerbku dla przepisów art. 11, prowadzenie niewiążącej mediacji na wniosek właściwych organów lub z własnej inicjatywy;
- (4) niezwłoczne powiadomianie ESRB o wszelkich potencjalnych sytuacjach nadzwyczajnych;
- (4a) podejmowanie wszelkich stosownych działań w przypadku wydarzeń mogących zagrozić funkcjonowaniu rynków finansowych z myślą o ułatwieniu koordynacji działań podejmowanych przez właściwe organy;**
- (4b) centralizowanie otrzymanych od właściwych organów informacji zgodnie z art. 12 i 20, jako wynik obowiązku sprawozdawczości dla instytucji działających w więcej niż jednym państwie członkowskim. EIOPA udostępnia uzyskane informacje innym zainteresowanym właściwym organom.**

Artykuł 17

Ocena zmian na rynku

1. EIOPA monitoruje i ocenia zmiany zachodzące na rynku podlegającym jego kompetencjom oraz, w stosownych przypadkach, informuje Europejski Organ Nadzoru (**Europejski Organ Nadzoru Bankowego**), Europejski Organ Nadzoru (**Europejski Organ Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych**), ESRB oraz Parlament Europejski, Radę i Komisję o tendencjach w zakresie nadzoru mikroostrożnościowego, potencjalnych zagrożeniach i słabościach. **Do swojej oceny EIOPA załącza analizę ekonomiczną rynków, na których działają instytucje finansowe oraz ocenę skutków, jakie ewentualne zmiany na rynku mogą mieć dla tych rynków.**

1a. W szczególności EIOPA uruchamia i koordynuje, we współpracy z ESRB, **ogólnounijne** oceny odporności instytucji finansowych na niekorzystne zmiany na rynku. W tym celu EIOPA opracowuje, na potrzeby stosowania przez **właściwe** organy:

- a) wspólną metodykę oceny wpływu scenariuszy gospodarczych na sytuację finansową instytucji;
- b) wspólne podejścia w zakresie informowania o wynikach tych ocen odporności instytucji finansowych;

(ba) wspólną metodykę oceny skutku poszczególnych produktów lub procesów dystrybucji dla pozycji finansowej instytucji i dla procesu informowania właścicieli polis, uposażonych i konsumentów.

2. Bez uszczerbku dla zadań ESRB określonych w rozporządzeniu (UE) nr .../2010 [ESRB], co najmniej raz w roku, a w razie potrzeby częściej, EIOPA przedstawia Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Komisji i ESRB oceny tendencji, potencjalnych zagrożeń i słabości w obszarze podlegającym jej kompetencjom.

W ocenach tych EIOPA zamieszcza klasyfikację głównych zagrożeń i słabości, a także, w stosownych przypadkach, zaleca działania zapobiegawcze bądź zaradcze.

3. EIOPA w odpowiedni sposób uwzględnia rozwój sytuacji oraz zagrożenia i słabości na poziomie międzysektorowym, współpracując przy tym ściśle z Europejskim Organem Nadzoru (**Europejski Organ Nadzoru Bankowego**) i Europejskim Organem Nadzoru (**Europejski Organ Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych**) **za pośrednictwem Wspólnego Komitetu.**

Środa, 7 lipca 2010 r.

Artykuł 18

Stosunki międzynarodowe

1. Bez uszczerbku dla kompetencji instytucji **Unii Europejskiej i państw członkowskich** EIOPA może nawiązywać kontakty i zawierać porozumienia administracyjne z **organami nadzoru**, organizacjami międzynarodowymi oraz z administracjami krajów trzecich. **Porozumienia te nie tworzą zobowiązań prawnych dla Unii Europejskiej ani państw członkowskich, nie uniemożliwiają też państwom członkowskim i właściwym organom zawierania dwustronnych lub wielostronnych porozumień z krajami trzecimi.**
2. EIOPA zapewnia pomoc w przygotowywaniu decyzji w sprawie równoważności systemów nadzoru w krajach trzecich zgodnie z **aktami ustawodawczymi**, o których mowa w art. 1 ust. 2.
3. **W sprawozdaniu, o którym mowa w art. 28 ust. 4 lit. a) EIOPA określa ustalenia administracyjne i odpowiadające im decyzje oraz zakres udzielanej pomocy w przygotowaniu decyzji w sprawie równoważności uzgodniony z organizacjami międzynarodowymi, organami administracji lub krajami trzecimi oraz zakres udzielanej pomocy w przygotowaniu decyzji w sprawie równoważności.**

Artykuł 19

Inne zadania

1. Na wniosek Parlamentu Europejskiego, Rady, Komisji lub z własnej inicjatywy EIOPA może przedkładać Parlamentowi Europejskiemu, Radzie oraz Komisji opinie w sprawie wszelkich kwestii dotyczących obszaru podlegającego jego kompetencjom.
- 1a. **W przypadku, gdy EIOPA nie przedstawi projektu regulacyjnych i wykonawczych norm technicznych w terminie wyznaczonym w aktach ustawodawczych, o których mowa w art. 1 ust. 2 lub w przypadku, gdy termin nie został wyznaczony, Komisja może zażądać takiego projektu i wyznaczyć termin jego przedstawienia.**

Komisja może w pilnych przypadkach zażądać przedstawienia projektu regulacyjnych i wykonawczych norm technicznych przed terminem wyznaczonym przez akty ustawodawcze, o których mowa w art. 1 ust. 2. W takim przypadku Komisja składa odpowiednie wyjaśnienie.

2. W zakresie ostrożnościowych ocen połączeń i przejęć objętych **zakresem zastosowania dyrektywy 2009/138/WE i które na mocy tej dyrektywy wymagają konsultacji między właściwymi organami z co najmniej dwóch państw członkowskich**, EIOPA może **na wniosek jednego z zainteresowanych właściwych organów**, wydawać i publikować opinie w sprawie oceny ostrożnościowej **Opinia jest wydawana szybko, a w każdym razie przed końcem okresu oceny zgodnie z dyrektywą 2009/138/WE. W obszarach, w których EIOPA może wydawać opinie**, zastosowanie ma art. 20.

Artykuł 20

Gromadzenie informacji

1. Na wniosek EIOPA właściwe organy **państw członkowskich** przekazują EIOPA wszelkie informacje niezbędne do wykonywania obowiązków nałożonych na EIOPA na mocy niniejszego rozporządzenia, **pod warunkiem, że adresat wniosku ma prawny dostęp do właściwych danych i że wniosek o udzielenie informacji jest konieczny ze względu na charakter odnośnego obowiązku.**
- 1a. EIOPA może również zwrócić się o przekazywanie informacji w regularnych odstępach czasu. **W miarę możliwości wnioski o przekazanie informacji sporządza się w oparciu o wspólne formaty sprawozdawczości.**

Środa, 7 lipca 2010 r.

1b. Na należycie uzasadniony wniosek właściwego organu państwa członkowskiego EIOPA może dostarczyć wszelkich informacji niezbędnych właściwemu organowi w wypełnianiu swoich obowiązków, zgodnie z obowiązkiem zachowania tajemnicy służbowej określonym w prawodawstwie sektorowym oraz w art. 56.

1c. Zanim EIOPA zwróci się z wnioskiem o informacje zgodnie z niniejszym artykułem, aby uniknąć powielania obowiązków sprawozdawczych, w pierwszej kolejności uwzględni on wszelkie istniejące statystyki wytworzone, rozpowszechnione i opracowane przez europejski system statystyczny i Europejski System Banków Centralnych.

2. W przypadku gdy informacje nie są dostępne lub nie są terminowo udostępniane przez właściwe organy **■**, EIOPA może skierować należycie uzasadniony i umotywowany wniosek do innych organów nadzoru, ministerstwa finansów, o ile dysponuje ono informacjami z zakresu nadzoru, banku centralnego lub urzędu statystycznego zainteresowanego państwa członkowskiego.

2a. W przypadku gdy informacje nie są dostępne lub nie są udostępniane na mocy ust. 1 lub 2 w sposób terminowy, EIOPA może skierować należycie uzasadniony i umotywowany wniosek bezpośrednio do stosownych instytucji finansowych. W umotywowanym wniosku podaje się powody, dla których dane dotyczące poszczególnych instytucji finansowych są niezbędne.

EIOPA informuje zainteresowane właściwe organy o wnioskach wystosowanych zgodnie z ust. 2 i 2a.

Na wniosek EIOPA **właściwe** organy **■** wspierają EIOPA w gromadzeniu tych informacji.

3. EIOPA może wykorzystywać informacje poufne otrzymane **■ na mocy niniejszego artykułu** wyłącznie na potrzeby wykonywania obowiązków nałożonych na EIOPA na mocy niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 21

Relacje z ESRB

1. EIOPA **ściśle i regularnie** współpracuje z ESRB.

2. **■** EIOPA regularnie przekazuje ESRB aktualne informacje niezbędne do realizacji zadań powierzonych ESRB. Dane niezbędne do realizacji zadań ESRB, a niebędące w postaci skróconej lub zbiorczej, są jej udostępniane na uzasadniony wniosek, zgodnie z art. [15] rozporządzenia (UE) nr .../2010 [ESRB]. **EIOPA we współpracy z ESRB ustanawia odpowiednie wewnętrzne procedury przekazywania poufnych informacji, zwłaszcza dotyczących poszczególnych instytucji finansowych.**

3. Zgodnie z ust. 4 i 5 EIOPA zapewnia właściwe działania następcze w związku z ostrzeżeniami i zaleceniami ESRB, o których mowa w art. [16] rozporządzenia (UE) nr .../2010 [ESRB].

4. Po otrzymaniu ostrzeżenia lub zalecenia ESRB skierowanego do EIOPA, EIOPA niezwłocznie zwołuje posiedzenie Rady Organów Nadzoru i ocenia skutki takiego ostrzeżenia lub zalecenia dla realizacji swoich zadań.

W drodze odpowiedniej procedury decyzyjnej EIOPA podejmuje decyzję w sprawie **jakichkolwiek** działań, które należy podjąć w odpowiedzi na problemy wskazane w ostrzeżeniach i zaleceniach, zgodnie z uprawnieniami przyznanymi EIOPA na mocy niniejszego rozporządzenia.

Środa, 7 lipca 2010 r.

Jeżeli EIOPA nie podejmuje działań w związku z zaleceniem, informuje **Parlament Europejski, Radę i ESRB** o powodach takiego postępowania.

5. Po otrzymaniu ostrzeżenia lub zalecenia skierowanego przez ESRB do **właściwego** krajowego organu nadzoru, EIOPA korzysta w stosownych przypadkach z uprawnień przyznanych na mocy niniejszego rozporządzenia, tak aby zapewnić terminowe podjęcie działań następczych.

W przypadku gdy adresat zalecenia ESRB nie zamierza się do niego zastosować, informuje o tym Radę Organów Nadzoru i omawia z nią powody niepodjęcia działania.

Właściwy organ należyście uwzględni poglądy Rady Organów Nadzoru, informując **Radę i ESRB** zgodnie z art. 17 rozporządzenia (UE) nr .../2010 [ESRB].

6. Podczas realizacji zadań określonych w niniejszym rozporządzeniu EIOPA w najwyższym stopniu uwzględni ostrzeżenia i zalecenia ESRB.

Artykuł 22

Grupa Zainteresowanych Stron z Sektora Ubezpieczeń i Reasekuracji i **Grupa Zainteresowanych Stron z Pracowniczych Programów Emerytalnych**

1. **W celu ułatwienia** konsultacji z zainteresowanymi stronami w dziedzinach związanych z zadaniami EIOPA, powołuje się Grupę Zainteresowanych Stron z Sektora Ubezpieczeń i Reasekuracji **oraz Grupę Zainteresowanych Stron z Sektora Pracowniczych Programów Emerytalnych** („**Grupy Zainteresowanych Stron**”). **Opinii Grup Zainteresowanych Stron zasięga się w sprawie działań podejmowanych zgodnie z art. 7 dotyczącym regulacyjnych i wykonawczych norm technicznych, oraz, w zasięgu niedotyczącym poszczególnych instytucji finansowych, z art. 8 dotyczącym wytycznych i zaleceń. Jeśli trzeba pilnie podjąć działania, a konsultacje stają się niemożliwe, informuje się jak najszybciej Grupy Zainteresowanych Stron.**

Grupy Zainteresowanych Stron zbierają się co najmniej cztery razy w roku w tym samym czasie i w tym samym miejscu i informują się nawzajem o kwestiach będących przedmiotem dyskusji, które nie są stanowią przedmiotu wspólnej dyskusji.

Członkowie jednej grupy zainteresowanych stron mogą być również członkami innej grupy zainteresowanych stron.

2. W skład Grupy Zainteresowanych Stron z Sektora Ubezpieczeń i Reasekuracji **■** wchodzi 30 członków reprezentujących w zrównoważonych proporcjach zakłady ubezpieczeń, reasekuracji i **pośredników ubezpieczeniowych działających na terenie Unii**, ich pracowników, jak również konsumentów i użytkowników usług ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych **■** **oraz przedstawicieli MŚP. Co najmniej pięciu członków to niezależni, wybitni naukowcy. Dziesięciu członków grupy to przedstawiciele instytucji finansowych, z których trzech reprezentuje spółdzielcze lub wzajemne zakłady ubezpieczeń i reasekuracji**

2a. **W skład Grupy Zainteresowanych Stron z Pracowniczych Programów Emerytalnych wchodzi 30 członków, reprezentujących w stosunku gwarantującym równowagę instytucje pracowniczych programów emerytalnych działające na terenie Unii, ich pracowników, a także konsumentów i osoby korzystające z usług pracowniczych programów emerytalnych oraz przedstawicieli MŚP. Co najmniej pięciu członków to niezależni, wybitni naukowcy. Dziesięciu członków grupy to przedstawiciele instytucji finansowych.**

3. Członków **Grup Zainteresowanych Stron ■** wyznacza Rada Organów Nadzoru EIOPA na wniosek odpowiednich zainteresowanych stron. W podejmowanej w tej sprawie decyzji Rada Organów Nadzoru zapewnia, w miarę możliwości, odpowiednią równowagę geograficzną i **plciową** **oraz** reprezentację zainteresowanych stron z całej **Unii Europejskiej**.

W podejmowanej w tej sprawie decyzji Rada Organów Nadzoru zapewnia, że wszyscy członkowie niebędący przedstawicielami zawodowych uczestników rynku lub ich pracowników ujawniają wszelki potencjalny konflikt interesów.

Środa, 7 lipca 2010 r.

3a. EIOPA zapewnia **Grupom Zainteresowanych Stron** odpowiednią pomoc sekretariatu i **dostarcza jej wszystkie niezbędne informacje. Członkowie Grup Zainteresowanych Stron reprezentujących organizacje non-profit otrzymują odpowiedni zwrot kosztów podróży. Grupy mogą powoływać grupy robocze zajmujące się kwestiami technicznymi.**

4. Kadencja członków **Grup Zainteresowanych Stron** ■ wynosi dwa i pół roku, po tym okresie wybierani są nowi członkowie

Członkowie grup mogą pełnić swoje funkcje przez dwie kolejne kadencje.

5. **Grupy Zainteresowanych Stron** ■ **mogą** przedstawiać EIOPA swoje opinie i doradzać mu we wszelkich kwestiach związanych z zadaniami EIOPA, **ze szczególnym uwzględnieniem zadań określonych w art. 7–7e, w art. 8, 14, 15 i 17.**

6. **Grupy Zainteresowanych Stron** ■ **uchwalają** swój regulamin wewnętrzny **na podstawie porozumienia osiągniętego większością dwóch trzecich głosów członków.**

7. EIOPA podaje do wiadomości publicznej opinie i porady **Grup Zainteresowanych Stron** ■ oraz wyniki prowadzonych konsultacji.

Artykuł 23

Środki ochronne

1. W przypadku gdy dane państwo członkowskie uzna, że decyzja podjęta na mocy **art. 10 ust. 2 lub art. 11** wpływa **bezpośrednio i w znacznym stopniu** na jego obowiązki budżetowe, w ciągu **dziesięciu dni roboczych** od przekazania decyzji EIOPA **właściwemu** organowi, państwo to **powiadamia o tym** EIOPA, Komisję i **Parlament Europejski. W powiadomieniu tym państwo członkowskie uzasadnia, dlaczego przedmiotowa decyzja wpływa na jego obowiązki budżetowe, i dostarcza ocenę skutków dotyczącą skali tego wpływu.**

2. **W terminie jednego miesiąca od powiadomienia EIOPA i Komisji przez państwo członkowskie, EIOPA informuje to państwo członkowskie, czy utrzymuje swoją decyzję, czy też ją zmienia bądź unieważnia.**

3. **W przypadku gdy EIOPA utrzymuje lub zmienia swoją decyzję, Rada podejmuje decyzję w sprawie utrzymania lub unieważnienia decyzji EIOPA. Decyzja o utrzymaniu decyzji EIOPA podejmowana jest zwykłą większością głosów. Decyzja o unieważnieniu decyzji EIOPA podejmowana jest kwalifikowaną większością głosów. Ani w jednym ani w drugim przypadku nie bierze się pod uwagę głosów oddanych przez członków, których dotyczy ta decyzja.**

3a. W przypadku gdy Rada nie podejmie decyzji w ciągu dziesięciu dni roboczych **w przypadku art. 10 oraz w ciągu jednego miesiąca w przypadku art. 11**, decyzję EIOPA uznaje się za utrzymaną.

3b. **Jeżeli decyzja podjęta na mocy art. 10 prowadzi do wykorzystania środków określonych zgodnie z art. 12d lub 12e, państwa członkowskie nie mogą wezwać Rady do utrzymania lub odwołania decyzji podjętej przez EIOPA.**

Artykuł 24

Procedury decyzyjne

1. Przed podjęciem decyzji przewidzianych **w niniejszym rozporządzeniu**, EIOPA informuje **każdego wskazanego** adresata danej decyzji o zamiarze jej podjęcia, wyznaczając termin, w którym adresat ten może wyrazić swoją opinię w tej sprawie, w pełni uwzględniając jej pilny charakter, **złożoność i potencjalne skutki. Ma to odpowiednio zastosowanie do zaleceń, o których mowa w art. 9 ust. 4.**

Środa, 7 lipca 2010 r.

2. W decyzjach EIOPA przedstawione są powody, dla których zostały one przyjęte.
3. Adresaci decyzji EIOPA są informowani o środkach odwoławczych przysługujących im na mocy niniejszego rozporządzenia.
4. W przypadku gdy EIOPA podjął decyzję na mocy art. 10 ust. 2 lub 3, w odpowiednich odstępach czasu dokonuje jej przeglądu.
5. Decyzje podejmowane na mocy art. 9, 10 i 11 podaje się do wiadomości publicznej, określając **właściwy** organ lub instytucję finansową, którego lub której dotyczą, oraz główną treść tych decyzji, **chyba że ich opublikowanie jest sprzeczne z interesem prawnym instytucji finansowych** w zakresie ochrony tajemnicy przedsiębiorstwa **lub może poważnie zagrozić prawidłowemu funkcjonowaniu rynków finansowych i ich integralności, bądź też stabilności całego systemu finansowego w Unii Europejskiej lub jego części.**

ROZDZIAŁ III

STRUKTURA ORGANIZACYJNA

Sekcja 1

RADA ORGANÓW NADZORU

Artykuł 25

Skład

1. W skład Rady Organów Nadzoru wchodzi:
 - a) przewodniczący, któremu nie przysługuje prawo głosu;
 - b) przewodniczący krajowych organów **publicznych** właściwego w zakresie nadzoru nad instytucjami finansowymi, **o których mowa w art. 2 ust. 1**, w poszczególnych państwach członkowskich, **którzy spotykają się osobiście co najmniej dwa razy w roku;**
 - c) jeden przedstawiciel Komisji, któremu nie przysługuje prawo głosu;
 - d) jeden przedstawiciel ESRB, któremu nie przysługuje prawo głosu;
 - e) po jednym przedstawicielu z dwóch pozostałych europejskich organów nadzoru, którym nie przysługuje prawo głosu.

1a. Rada Organów Nadzoru zwołuje regularnie, a przynajmniej dwa razy w roku, posiedzenia Grup Zainteresowanych Stron.

2. Każdy **właściwy** organ **■** jest odpowiedzialny za powołanie spośród swojego personelu zastępcy wysokiego szczebla, który może zastąpić członka Rady Organów Nadzoru, o którym mowa w ust. 1 lit. b), w przypadku gdy osoba ta nie może uczestniczyć w posiedzeniach Rady.

2a. W krajach, w których istnieje więcej niż jeden organ właściwy w zakresie nadzoru zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, organy te ustalają między sobą sposób wspólnego sprawowania tego przedstawicielstwa, w tym kwestię głosów na mocy art. 29;

3. Rada Organów Nadzoru może podjąć decyzję o dopuszczeniu obserwatorów.

Dyrektor wykonawczy może uczestniczyć w posiedzeniach Rady Organów Nadzoru bez prawa głosu.

Środa, 7 lipca 2010 r.

Artykuł 26

Wewnętrzne komitety i panele

1. Rada Organów Nadzoru może powoływać wewnętrzne komitety lub panele na potrzeby konkretnych zadań powierzonych Radzie Organów Nadzoru, a także może przekazywać realizację wyraźnie określonych zadań i podejmowanie wyraźnie określonych decyzji wewnętrznym komitetom lub panelom, Zarządowi lub przewodniczącemu.

2. Do celów art. 11 Rada Organów Nadzoru zwołuje na potrzeby **bezstronnego** rozstrzygnięcia sporów **niezależny** panel, **którego skład jest proporcjonalny i którego członkami są** przewodniczący i dwóch członków Rady, którzy nie **reprezentują właściwych** organów będących stroną sporu **ani nie mają żadnego interesu w konflikcie lub bezpośrednich powiązań z zainteresowanymi właściwymi organami**.

2a. Z zastrzeżeniem art. 11 ust. 2 panel proponuje Radzie Organów Nadzoru decyzję do ostatecznego przyjęcia, zgodnie z procedurą określoną w art. 29 ust. 1 akapit trzeci.

2b. Rada Organów Nadzoru przyjmuje regulamin wewnętrzny dla panelu, o którym mowa w ust. 2.

Artykuł 27

Niezależność

1. Podczas wykonywania zadań powierzonych Radzie Organów Nadzoru na mocy niniejszego rozporządzenia, przewodniczący i członkowie Rady Organów Nadzoru posiadający prawo głosu działają niezależnie i obiektywnie w wyłącznym interesie **Unii jako całości**, oraz nie zwracają się o instrukcje do instytucji lub organów **unijnych**, rządu żadnego z państw członkowskich lub do innego podmiotu publicznego lub prywatnego, ani nie przyjmują takich instrukcji.

2. **Państwa członkowskie, instytucje UE ani żadne inne podmioty publiczne bądź prywatne nie dążą do wywierania wpływu na członków Rady Organów Nadzoru w wykonywaniu przez nich ich zadań.**

Artykuł 28

Zadania

1. Rada Organów Nadzoru wydaje wytyczne dotyczące prac EIOPA i kieruje podejmowaniem decyzji, o których mowa w rozdziale II.

2. Rada Organów Nadzoru przyjmuje opinie, zalecenia i decyzje oraz doradza w kwestiach, o których mowa w rozdziale II.

3. Rada Organów Nadzoru mianuje przewodniczącego.

4. Przed dniem 30 września każdego roku Rada Organów Nadzoru, działając na podstawie wniosku Zarządu, przyjmuje program prac EIOPA na kolejny rok oraz przekazuje go do wiadomości Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji.

Program prac przyjmowany jest bez uszczerbku dla corocznej procedury budżetowej i podawany jest do publicznej wiadomości.

Środa, 7 lipca 2010 r.

4a. Rada Organów Nadzoru na podstawie wniosku Zarządu przyjmuje roczne sprawozdanie z działalności EIOPA, w tym ze sprawowania obowiązków przez przewodniczącego, na podstawie projektu sprawozdania, o którym mowa w art. 38 ust. 7, i przekazuje je Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Komisji, Trybunałowi Obrachunkowemu oraz Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu do dnia 15 czerwca każdego roku. Sprawozdanie to podawane jest do wiadomości publicznej.

5. Rada Organów Nadzoru przyjmuje wieloletni program prac EIOPA i przekazuje go do wiadomości Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji.

Wieloletni program prac przyjmowany jest bez uszczerbku dla corocznej procedury budżetowej i podawany jest do publicznej wiadomości.

6. Rada Organów Nadzoru **przyjmuje** ■ **budżet** zgodnie z art. 49.

7. Rada Organów Nadzoru posiada władzę dyscyplinarną nad przewodniczącym i dyrektorem wykonawczym i może usunąć ich ze stanowiska zgodnie z (odpowiednio) art. 33 ust. 5 lub art. 36 ust. 5.

Artykuł 29

Proces decyzyjny

1. ■ **Rada Organów Nadzoru podejmuje decyzje** zwykłą większością głosów **swoich** członków, **zgodnie z regułą mówiącą, że każdemu członkowi przysługuje jeden głos.** ■

W odniesieniu do aktów określonych w art. 7 i 8 oraz środków i decyzji podejmowanych na mocy przepisów rozdziału VI i w drodze odstępstwa od przepisów akapitu pierwszego Rada Organów Nadzoru podejmuje decyzje kwalifikowaną większością głosów swoich członków, jak określono w art. 16 ust. 4 Traktatu o Unii Europejskiej i art. 3 Protokołu nr 36 w sprawie postanowień przejściowych załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i TFUE.

W odniesieniu do decyzji podejmowanych zgodnie z art. 11 ust. 3, w przypadku decyzji podejmowanych przez nadzorcę odpowiedzialnego za nadzór skonsolidowany, decyzję zaproponowaną przez panel uznaje się za przyjętą, jeżeli została zatwierdzona zwykłą większością głosów członków, chyba że zostanie ona odrzucona przez członków stanowiących mniejszość blokującą zgodnie z art. 16 ust. 4 Traktatu o Unii Europejskiej i art. 3 Protokołu nr 36 w sprawie postanowień przejściowych załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i TFUE.

W przypadku wszystkich innych decyzji podejmowanych zgodnie z art. 11 ust. 3 decyzję zaproponowaną przez panel przyjmuje się zwykłą większością członków Rady Organów Nadzoru, zgodnie z zasadą mówiącą, że każdemu członkowi przysługuje jeden głos.

2. Posiedzenia Rady Organów Nadzoru zwoływane są przez przewodniczącego z własnej inicjatywy lub na wniosek jednej trzeciej członków, i przewodniczy im przewodniczący.

3. Rada Organów Nadzoru uchwała i publikuje swój regulamin wewnętrzny.

4. Przepisy regulaminu wewnętrznego określają szczegółową procedurę głosowania, w tym również, w stosownych przypadkach, zasady dotyczące quorum. Członkowie bez prawa głosu i obserwatorzy, z wyjątkiem przewodniczącego i dyrektora wykonawczego, nie uczestniczą w obradach Rady Organów Nadzoru poświęconych poszczególnym instytucjom finansowym, chyba że art. 61 lub **akty ustawodawcze, o których** mowa w art. 1 ust. 2, stanowią inaczej.

Środa, 7 lipca 2010 r.

Sekcja 2

ZARZĄD

Artykuł 30

Skład

1. **W skład Zarządu wchodzi przewodniczący i sześciu innych** członków Rady **Organów Nadzoru, wybieranych przez i spośród członków Rady Organów Nadzoru posiadających prawo głosu.**

Każdy członek (poza przewodniczącym) ma zastępcę, który może zastąpić członka Zarządu, gdy osoba ta nie może uczestniczyć w posiedzeniach.

Kadencja członków wybranych przez Radę Organów Nadzoru wynosi dwa i pół roku. Kadencja może zostać odnowiona jednokrotnie. **Skład Zarządu jest wyważony i proporcjonalny i odzwierciedla całą Unię Europejską. Mandaty się pokrywają, a zastosowanie mają odpowiednie warunki dotyczące rotacji.**

2. Zarząd podejmuje decyzje większością głosów obecnych członków. Każdy członek ma jeden głos.

Dyrektor wykonawczy **i przedstawiciel Komisji uczestniczą** w posiedzeniach Zarządu bez prawa głosu.

Przedstawiciel Komisji ma prawo głosu w sprawach, o których mowa w art. 49.

Zarząd uchwała i podaje do wiadomości publicznej swój regulamin wewnętrzny.

3. Posiedzenia Zarządu zwoływane są przez przewodniczącego z własnej inicjatywy lub na wniosek przynajmniej jednej trzeciej członków, i przewodniczy im przewodniczący.

Zarząd zbiera się przed każdym posiedzeniem Rady Organów Nadzoru i tak często, jak uzna to za konieczne. Zarząd zbiera się co najmniej **pięć** razy w roku na sesji **■**.

4. Członkowie Zarządu mogą korzystać z pomocy doradców lub ekspertów, z zastrzeżeniem przepisów regulaminu wewnętrznego. **Członkowie nieposiadający prawa głosu, z wyjątkiem dyrektora wykonawczego, nie uczestniczą w żadnych obradach Zarządu dotyczących poszczególnych instytucji finansowych.**

Artykuł 31

Niezależność

Członkowie Zarządu działają niezależnie i obiektywnie w **wyłącznym** interesie **Unii jako całości**, oraz nie zwracają się o instrukcje do instytucji lub organów **unijnych**, rządu żadnego z państw członkowskich, lub do innego podmiotu publicznego lub prywatnego, ani nie przyjmują takich instrukcji.

Państwa członkowskie, instytucje lub organy Unii Europejskiej ani żadne inne podmioty publiczne lub prywatne nie próbują wywierać wpływu na członków Zarządu.

Środa, 7 lipca 2010 r.

Artykuł 32

Zadania

1. Zarząd dopilnowuje, aby EIOPA wypełniał swoją misję i wykonywał powierzone mu zadania zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.
2. Zarząd przedkłada Radzie Organów Nadzoru projekt rocznego i wieloletniego programu prac do zatwierdzenia.
3. Zarząd wykonuje swoje uprawnienia budżetowe zgodnie z art. 49 i 50.
4. Zarząd przyjmuje plan polityki kadrowej EIOPA oraz, zgodnie z art. 54 ust. 2, niezbędne środki wykonawcze do regulaminu pracowniczego urzędników Wspólnot Europejskich (zwanego dalej „regulaminem pracowniczym”).
5. Zgodnie z art. 58 Zarząd przyjmuje przepisy szczególne dotyczące prawa dostępu do dokumentów EIOPA.
6. **Na podstawie projektu rocznego sprawozdania, o którym mowa w art. 38 ust. 7, Zarząd proponuje Radzie Organów Nadzoru do zatwierdzenia i przekazania Parlamentowi Europejskiemu roczne sprawozdanie z działalności EIOPA, w tym ze sprawowania obowiązków przez przewodniczącego.**
7. Zarząd uchwała i podaje do wiadomości publicznej swój regulamin wewnętrzny.
8. Zarząd powołuje i odwołuje członków Komisji Odwoławczej zgodnie z art. 44 ust. 3 i 5.

Sekcja 3

PRZEWODNICZĄCY

Artykuł 33

Powołanie i zadania

1. EIOPA jest reprezentowany przez przewodniczącego, który jest niezależnym profesjonalistą zatrudnionym w pełnym wymiarze czasu pracy.

Przewodniczący jest odpowiedzialny za przygotowywanie prac Rady Organów Nadzoru, a także za przewodniczenie posiedzeniom Rady Organów Nadzoru i Zarządu.

2. Po przeprowadzeniu otwartej procedury kwalifikacyjnej, **organizowanej i zarządzanej przez Komisję**, przewodniczący powoływany jest przez Radę Organów Nadzoru na podstawie osiągnięć, umiejętności, wiedzy na temat instytucji finansowych i rynków oraz doświadczenia w zakresie regulacji rynków finansowych i nadzoru finansowego.

Komisja przedstawia krótką listę trzech kandydatów Parlamentowi Europejskiemu. Po przeprowadzeniu przesłuchań tych kandydatów Parlament Europejski wybiera jednego z nich. Wybrany w ten sposób kandydat zostaje wyznaczony przez Radę Organów Nadzoru.

Rada Organów Nadzoru wybiera również spośród swoich członków zastępcę, który pełni obowiązki przewodniczącego w razie jego nieobecności. **Zastępca ten nie jest członkiem Zarządu.**

Środa, 7 lipca 2010 r.

3. Kadencja przewodniczącego wynosi pięć lat i może zostać jednokrotnie odnowiona.
4. W okresie dziewięciu miesięcy poprzedzających koniec pięcioletniej kadencji przewodniczącego, Rada Organów Nadzoru ocenia:
 - (a) wyniki osiągnięte podczas pierwszej kadencji i sposób ich osiągnięcia;
 - (b) zadania i potrzeby EIOPA w następnych latach.

Na podstawie tej oceny i po zatwierdzeniu przez Parlament Europejski Rada Organów Nadzoru może jednokrotnie odnowić kadencję przewodniczącego.

5. Przewodniczący może zostać odwołany ze stanowiska wyłącznie **przez** Parlament Europejski na mocy decyzji Rady Organów Nadzoru.

Przewodniczący nie może powstrzymać Rady Organów Nadzoru od omawiania kwestii z nim związanych, w szczególności konieczności odwołania go ze stanowiska, i nie uczestniczy w obradach dotyczących tej sprawy.

Artykuł 34

Niezależność

Bez uszczerbku dla roli Rady Organów Nadzoru w odniesieniu do zadań przewodniczącego, przewodniczący nie zwraca się o instrukcje do instytucji lub organów **Unii Europejskiej**, rządu żadnego z państw członkowskich, lub do innego podmiotu publicznego lub prywatnego, ani nie przyjmuje takich instrukcji.

Państwa członkowskie, instytucje Unii oraz wszelkie inne podmioty publiczne bądź prywatne nie dążą do wywierania wpływu na przewodniczącego w wykonywaniu jego zadań.

Zgodnie z regulaminem pracowniczym, o którym mowa w art. 54, po zakończeniu służby przewodniczący jest nadal zobowiązany do zachowania uczciwości i dyskrecji w odniesieniu do przyjmowania pewnych stanowisk lub korzyści.

Artykuł 35

Sprawozdanie

1. Parlament Europejski i Rada mogą wezwać przewodniczącego lub jego zastępcę, przy jednoczesnym pełnym poszanowaniu ich niezależności, do **złożenia oświadczenia. Przewodniczący składa oświadczenie przed Parlamentem Europejskim i udziela** odpowiedzi na **wszelkie** pytania **posłów, kiedy tylko zostanie zgłoszony taki wniosek.**
2. **Przewodniczący przedkłada Parlamentowi Europejskiemu, na żądanie i co najmniej 15 dni przed złożeniem oświadczenia, o którym mowa w ust. 1, pisemne sprawozdanie z głównych działań EIOPA.**
 - 2a. **Poza informacjami, o których mowa w art. 7a-7e, 8, 9, 10, 11a i 18, sprawozdanie zawiera również wszelkie odpowiednie informacje, o które doraźnie wnosi Parlament Europejski.**

Środa, 7 lipca 2010 r.

Sekcja 4

DYREKTOR WYKONAWCZY

Artykuł 36

Powołanie

1. EIOPA jest zarządzany przez dyrektora wykonawczego, który jest niezależnym profesjonalistą zatrudnionym w pełnym wymiarze czasu pracy.
2. Po przeprowadzeniu otwartej procedury kwalifikacyjnej **i po zatwierdzeniu przez Parlament Europejski** dyrektor wykonawczy powoływany jest przez Radę Organów Nadzoru na podstawie osiągnięć, umiejętności, wiedzy na temat instytucji finansowych i rynków, doświadczenia w zakresie regulacji rynków finansowych i nadzoru finansowego oraz doświadczenia na stanowisku kierowniczym.
3. Kadencja dyrektora wykonawczego wynosi pięć lat i może zostać jednokrotnie odnowiona.
4. W okresie dziewięciu miesięcy poprzedzających koniec pięcioletniej kadencji dyrektora wykonawczego, Rada Organów Nadzoru dokonuje jego oceny.

W ocenie tej Rada Organów Nadzoru uwzględni w szczególności:

- (a) wyniki osiągnięte podczas pierwszej kadencji i sposób ich osiągnięcia;
- (b) zadania i potrzeby EIOPA w następnych latach.

Na podstawie tej oceny Rada Organów Nadzoru może jednokrotnie odnowić kadencję dyrektora wykonawczego.

5. Dyrektor wykonawczy może zostać odwołany ze stanowiska wyłącznie na mocy decyzji Rady Organów Nadzoru.

Artykuł 37

Niezależność

1. Bez uszczerbku dla odnośnych funkcji Zarządu i Rady Organów Nadzoru w odniesieniu do zadań dyrektora wykonawczego, dyrektor wykonawczy nie zwraca się o instrukcje do żadnego rządu, organu, organizacji lub osoby spoza EIOPA, ani nie przyjmuje takich instrukcji.
2. **Państwa członkowskie, instytucje UE oraz wszelkie inne podmioty publiczne bądź prywatne nie dążą do wywierania wpływu na dyrektora wykonawczego w wykonywaniu jego zadań.**

Zgodnie z regulaminem pracowniczym, o którym mowa w art. 54, po zakończeniu służby dyrektor wykonawczy jest nadal zobowiązany do zachowania roztropności oraz dyskrecji w odniesieniu do przyjmowania pewnych stanowisk lub korzyści.

Środa, 7 lipca 2010 r.

Artykuł 38

Zadania

1. Dyrektor wykonawczy jest odpowiedzialny za zarządzanie EIOPA i przygotowuje prace Zarządu.
2. Dyrektor wykonawczy jest odpowiedzialny za wykonanie rocznego programu prac EIOPA pod kierownictwem Rady Organów Nadzoru i pod kontrolą Zarządu.
3. Dyrektor wykonawczy podejmuje wszelkie niezbędne środki, w szczególności przyjmuje wewnętrzne instrukcje administracyjne oraz publikuje komunikaty, w celu zapewnienia funkcjonowania EIOPA zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.
4. Dyrektor wykonawczy przygotowuje wieloletni program prac, o którym mowa w art. 32 ust. 2.
5. Do dnia 30 czerwca każdego roku dyrektor wykonawczy przygotowuje dla Zarządu projekt programu prac EIOPA na kolejny rok, jak określono w art. 32 ust. 2.
6. Dyrektor wykonawczy sporządza wstępny projekt budżetu EIOPA zgodnie z art. 49 i wykonuje budżet EIOPA zgodnie z art. 50.
7. Każdego roku dyrektor wykonawczy przygotowuje projekt sprawozdania rocznego, w tym rozdział poświęcony działalności regulacyjnej i nadzorczej EIOPA oraz rozdział dotyczący spraw finansowo-administracyjnych.
8. W odniesieniu do pracowników EIOPA dyrektor wykonawczy wykonuje uprawnienia nadane mu na mocy art. 54 i zarządza kwestiami personalnymi.

ROZDZIAŁ IV

EUROPEJSKI SYSTEM ORGANÓW NADZORU FINANSOWEGO ■

Sekcja 2

WSPÓLNY KOMITET EUROPEJSKICH ORGANÓW NADZORU

Artykuł 40

Ustanowienie

1. Niniejszym ustanawia się ■ **Europejski Organ Nadzoru (Wspólny Komitet)**.
2. Wspólny Komitet Europejskich Organów Nadzoru stanowi forum, w ramach którego EIOPA prowadzi regularną i ścisłą współpracę oraz zapewnia międzysektorową spójność z **pozostałymi europejskimi organami nadzoru, zwłaszcza w odniesieniu do:**
 - **konglomeratów finansowych;**
 - **księgowości i audytu;**
 - **analiz mikroostrożeń rozwoju sytuacji oraz zagrożeń i słabości na poziomie międzysektorowym w odniesieniu do stabilności finansowej;**
 - **detalicznych produktów inwestycyjnych;**

Środa, 7 lipca 2010 r.

- środków przeciwdziałania praniu pieniędzy; oraz
- wymiany informacji z Europejską Radą ds. Ryzyka Systemowego oraz rozwoju stosunków między Europejską Radą ds. Ryzyka Systemowego a Europejskimi Organami Nadzoru.

3. **Wspólny Komitet dysponuje specjalnym personelem pochodzącym z trzech europejskich organów nadzoru i pełniącym funkcję sekretariatu.** EIOPA wnosi odpowiednie środki na potrzeby wydatków administracyjnych, ■ kosztów infrastruktury oraz kosztów operacyjnych.

Artykuł 40a

Nadzór

W przypadku gdy instytucja finansowa działa w różnych sektorach, Wspólny Komitet rozwiązuje spory zgodnie z art. 42 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 41

Skład

1. W skład Wspólnego Komitetu ■ **wchodzi poszczególni przewodniczący europejskich organów nadzoru**, a także, w stosownych przypadkach, przewodniczący Podkomitetu powołanego na mocy art. 43.
2. Dyrektor wykonawczy, **przedstawiciel Komisji** i ESRB są zapraszani do uczestniczenia w charakterze obserwatorów w posiedzeniach Wspólnego Komitetu oraz Podkomitetów, o których mowa w art. 43.
3. Przewodniczący Wspólnego Komitetu ■ **wybierany jest co roku na zasadzie rotacji spośród przewodniczących Europejskiego Organu Nadzoru Bankowego, Europejskiego Organu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych oraz Europejskiego Organu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych. Przewodniczący Wspólnego Komitetu wyznaczony zgodnie z ust. 3 niniejszego artykułu jest również wiceprzewodniczącym Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego.**
4. Wspólny Komitet ■ **uchwala i publikuje swój regulamin wewnętrzny.** W regulaminie mogą zostać wskazani dalsi uczestnicy posiedzeń Wspólnego Komitetu.

Posiedzenia Wspólnego Komitetu ■ **odbywają się co najmniej raz na dwa miesiące.**

Artykuł 42

Wspólne stanowiska i wspólne akty

W ramach zadań EIOPA określonych w rozdziale II, a w szczególności w kontekście wykonania dyrektywy 2002/87/WE, EIOPA wypracowuje w stosownych przypadkach wspólne stanowiska z Europejskim Organem Nadzoru Bankowego oraz z Europejskim Organem Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych, w zależności od przypadku.

Akty na mocy art. 7, 9, 10 lub 11 niniejszego rozporządzenia związane ze stosowaniem dyrektywy 2002/87/WE i **innych aktów ustawodawczych, o których** mowa w art. 1 ust. 2, które wchodzi w zakres kompetencji również Europejskiego Organu Nadzoru Bankowego lub Europejskiego Organu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych są przyjmowane równolegle, w stosownych przypadkach, przez EIOPA i Europejski Organ Nadzoru Bankowego oraz Europejski Organ Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych.

Środa, 7 lipca 2010 r.

Artykuł 43

Podkomitety

1. Do celów art. 42 w ramach Wspólnego Komitetu ■ ustanawia się Podkomitet ds. Konglomeratów Finansowych.
2. W skład tego podkomitetu wchodzi osoby określone w art. 41 ust. 1 oraz po jednym przedstawicielu wysokiego szczebla z aktualnego personelu **właściwego** organu z każdego państwa członkowskiego.
3. Podkomitet wybiera spośród swoich członków przewodniczącego, który staje się również członkiem Wspólnego Komitetu ■.
4. Wspólny Komitet może powoływać inne podkomitety.

Sekcja 3

KOMISJA ODWOŁAWCZA

Artykuł 44

Skład

1. Komisja Odwoławcza jest wspólnym organem **trzech europejskich organów nadzoru**.
2. W skład Komisji Odwoławczej wchodzi sześciu członków i sześciu zastępców **członków; są to wysokocenione osoby posiadające udokumentowaną** odpowiednią wiedzę i **zawodowe** doświadczenie, również w zakresie nadzoru, **na wystarczająco wysokim poziomie w dziedzinie bankowości, ubezpieczeń, rynków papierów wartościowych lub innych usług finansowych**, z wyłączeniem aktualnego personelu **właściwych** organów **albo** innych krajowych **lub unijnych** instytucji zaangażowanych w działalność EIOPA. **Znaczna liczba członków Komisji Odwoławczej posiada wystarczającą fachową wiedzę prawną umożliwiającą świadczenie fachowych porad prawnych dotyczących wykonywania uprawnień przez EIOPA.**

Komisja Odwoławcza wyznacza przewodniczącego.

Decyzje Komisji Odwoławczej przyjmowane są większością głosów co najmniej czterech z sześciu jej członków. **W przypadkach gdy decyzja będąca przedmiotem odwołania jest objęta zakresem zastosowania niniejszego rozporządzenia, ta większość czterech członków obejmuje co najmniej jednego z dwóch członków Komisji Odwoławczej mianowanych przez EIOPA.**

Komisja Odwoławcza zwoływana jest przez przewodniczącego stosownie do potrzeb.

3. Dwóch członków Komisji Odwoławczej i dwóch zastępców wyznacza Zarząd EIOPA z listy wstępnie wyłonionych kandydatów zaproponowanej przez Komisję po opublikowaniu zaproszenia do wyrażenia zainteresowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* oraz po konsultacji z Radą Organów Nadzoru.

Pozostali członkowie wyznaczani są zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr .../2010 [EBA] oraz rozporządzeniem (UE) nr .../2010 [ESMA].

Środa, 7 lipca 2010 r.

4. Kadencja członków Komisji Odwoławczej wynosi pięć lat. Kadencja może zostać odnowiona jednokrotnie.

5. Członka Komisji Odwoławczej wyznaczonego przez Zarząd EIOPA nie można odwołać ze stanowiska w czasie trwania kadencji, chyba że został uznany za winnego poważnego uchybienia, a Zarząd, po konsultacji z Radą Organów Nadzoru, podejmie decyzję o jego odwołaniu.

6. **■ Europejski Organ Nadzoru Bankowego, Europejski Organ Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych** oraz Europejski Organ Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych zapewniają Komisji Odwoławczej **odpowiednie** wsparcie operacyjne i pomoc sekretariatu **za pośrednictwem Wspólnego Komitetu**.

Artykuł 45

Niezależność i bezstronność

1. Członkowie Komisji Odwoławczej podejmują decyzje w sposób niezależny. Nie są związani żadnymi instrukcjami. Nie mogą oni pełnić żadnych innych funkcji w EIOPA, w Zarządzie ani w Radzie Organów Nadzoru.

2. Członkowie Komisji Odwoławczej nie mogą brać udziału w postępowaniu odwoławczym, jeśli są nim zainteresowani osobiście lub jeśli wcześniej działali jako przedstawiciele jednej ze stron postępowania lub jeśli uczestniczyli w podejmowaniu decyzji stanowiącej przedmiot postępowania odwoławczego.

3. Jeżeli członek komisji odwoławczej uważa, że inny członek nie powinien brać udziału w postępowaniu odwoławczym z przyczyn, o których mowa w ust. 1 i 2 bądź z innego powodu, powiadamia o tym Komisję Odwoławczą.

4. Każda strona postępowania odwoławczego może zgłosić sprzeciw wobec udziału członka Komisji Odwoławczej z powodów, o których mowa w ust. 1 i 2, lub w przypadku podejrzenia o stronniczość.

Podstawą sprzeciwu nie może być przynależność państwowa członka; sprzeciw nie jest także dopuszczalny, jeżeli strona postępowania odwoławczego – wiedząc o powodach sprzeciwu – dokonała mimo tego jakiegokolwiek innej czynności procesowej niż sprzeciw co do składu Komisji Odwoławczej.

5. Komisja Odwoławcza podejmuje decyzję dotyczącą działania, które należy podjąć w przypadkach określonych w ust. 1 i 2, bez udziału zainteresowanego członka.

Przy podejmowaniu tej decyzji zainteresowanego członka zastępuje w Komisji Odwoławczej jego zastępca, chyba że zastępca znajduje się w podobnej sytuacji. W takim przypadku przewodniczący wyznacza osobę zastępującą spośród innych zastępców.

6. Członkowie Komisji Odwoławczej zobowiązują się działać niezależnie i w interesie publicznym.

W tym celu składają oni oświadczenie o zobowiązaniach i deklarację, w której wykazują brak interesów, który mógłby zaważyć na ich niezależności, albo ujawniają wszelkie bezpośrednie lub pośrednie interesy, które mogłyby zaważyć na ich niezależności.

Oświadczenie i deklaracja składane są corocznie w formie pisemnej i podawane są do publicznej wiadomości.

Środa, 7 lipca 2010 r.

ROZDZIAŁ V

ŚRODKI ODWOŁAWCZE

Artykuł 46

Odwołania

1. Każda osoba fizyczna lub prawna, w tym **właściwe** organy, **mogą** odwołać się od decyzji EIOPA, o której mowa w art. 9, 10 i 11, oraz od każdej innej decyzji podjętej przez EIOPA zgodnie z prawodawstwem, o którym mowa w art. 1 ust. 2, która jest do **nich** skierowana, oraz od decyzji, która dotyczy **ich** bezpośrednio i indywidualnie, mimo że została przyjęta w postaci decyzji skierowanej do innej osoby.

2. Odwołanie wraz z uzasadnieniem składa się EIOPA w formie pisemnej w terminie dwóch miesięcy od daty powiadomienia zainteresowanej osoby o decyzji lub – w razie braku takiego powiadomienia – od daty opublikowania decyzji przez EIOPA.

Komisja Odwoławcza podejmuje decyzję w sprawie odwołania w terminie dwóch miesięcy od jego złożenia.

3. Odwołanie wniesione zgodnie z ust. 1 nie ma skutku zawieszającego.

Komisja Odwoławcza może jednak zawiesić wykonanie zaskarżonej decyzji, jeżeli uzna, że wymagają tego okoliczności.

4. Jeżeli odwołanie jest dopuszczalne, Komisja Odwoławcza bada, czy jest ono uzasadnione. **■ Komisja** wzywa strony postępowania odwoławczego do wnoszenia w określonym terminie uwag do pism, które do nich skierowała lub do pism pochodzących od innych stron postępowania odwoławczego. Strony postępowania odwoławczego są uprawnione do ustnego przedstawienia swojego stanowiska.

5. Komisja Odwoławcza może **■ potwierdzić decyzję podjętą przez właściwy organ** EIOPA lub przekazać sprawę do rozstrzygnięcia właściwemu organowi EIOPA. Decyzja Komisji Odwoławczej jest wiążąca dla tego organu, **który przyjmuje zmienioną decyzję dotyczącą odnośnej sprawy**.

6. Komisja Odwoławcza uchwała i publikuje swój regulamin wewnętrzny.

7. EIOPA publikuje zawierające uzasadnienie decyzje podejmowane przez Komisję Odwoławczą.

Artykuł 47

Skargi do Sądu **■** i Trybunału Sprawiedliwości

1. Od decyzji podjętej przez Komisję Odwoławczą lub – w przypadku gdy nie przysługuje odwołanie do Komisji Odwoławczej – od decyzji EIOPA może zostać wniesiona skarga do Sądu **■** lub Trybunału Sprawiedliwości, zgodnie z art. 263 TFUE.

1a. Państwa członkowskie i instytucje unijne, jak i wszelkie osoby fizyczne i prawne mogą zaskarżyć bezpośrednio do Trybunału Sprawiedliwości decyzje podejmowane przez EIOPA, zgodnie z art. 263 TFUE.

2. W przypadku gdy EIOPA jest zobowiązany do działania, ale zaniechał wydania decyzji, może zostać wszczęte postępowanie z tytułu zaniechania działania zgodnie z art. 265 TFUE przed Sądem **■** lub Trybunałem Sprawiedliwości.

Środa, 7 lipca 2010 r.

3. EIOPA zobowiązany jest do podjęcia niezbędnych środków w celu wykonania wyroku Sądu lub Trybunału Sprawiedliwości.

ROZDZIAŁ VI

PRZEPISY FINANSOWE

Artykuł 48

Budżet Europejskiego Organu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych

1. Dochody EIOPA, *europejskiego organu zgodnie z art. 185 rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002*, obejmują w szczególności *następujące elementy w dowolnej konfiguracji*:

- (a) obowiązkowe składki uiszczane przez krajowe organy władzy publicznej właściwe w zakresie nadzoru nad instytucjami finansowymi *zgodnie z zasadą ważenia głosów określoną w art. 3 ust. 3 Protokołu (nr 36) w sprawie postanowień przejściowych załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i TFUE*;
- (b) dotację z Unii Europejskiej zapisaną w budżecie ogólnym Unii Europejskiej (sekcja „Komisja”); *finansowanie EIOPA przez Unię Europejską odbywa się na podstawie porozumienia zawartego przez władzę budżetową zgodnie z pkt. 47 porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 17 maja 2006 r. w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami*;
- (c) *wszelkie* opłaty uiszczane na rzecz EIOPA w przypadkach określonych w odpowiednich instrumentach prawa Unii Europejskiej.

2. Na wydatki EIOPA składają się co najmniej koszty personelu, wynagrodzenia, koszty administracyjne, koszty infrastruktury, *szkolenia zawodowego* oraz koszty operacyjne.

3. Dochody i wydatki równoważą się.

4. Preliminarze wszystkich dochodów i wydatków EIOPA są przygotowywane na każdy rok budżetowy pokrywający się z rokiem kalendarzowym i wykazywane są w budżecie EIOPA.

Artykuł 49

Sporządzanie budżetu

1. Do dnia 15 lutego każdego roku dyrektor wykonawczy sporządza projekt preliminarza dochodów i wydatków na następny rok budżetowy i przekazuje ten wstępny projekt budżetu Zarządowi i Radzie Organów Nadzoru wraz z planem zatrudnienia. Każdego roku Rada Organów Nadzoru, na podstawie wstępnego projektu sporządzonego przez dyrektora wykonawczego i zatwierdzonego przez Zarząd, przygotowuje preliminarz dochodów i wydatków EIOPA na następny rok budżetowy. Do dnia 31 marca Rada Organów Nadzoru przekazuje Komisji wspomniany preliminarz wraz z projektem planu zatrudnienia. Przed przyjęciem preliminarza projekt przygotowany przez dyrektora wykonawczego jest zatwierdzany przez Zarząd.

2. Komisja przekazuje Parlamentowi Europejskiemu oraz Radzie (zwanymi dalej „władzą budżetową”) preliminarz wraz ze wstępnym projektem budżetu ogólnego Unii Europejskiej.

3. Na podstawie preliminarza Komisja wprowadza do wstępnego projektu budżetu ogólnego Unii Europejskiej prognozy, które uważa za niezbędne w odniesieniu do planu zatrudnienia, oraz kwotę dotacji obciążającej budżet ogólny Unii Europejskiej, zgodnie z art. 313 i 314 TFUE.

Środa, 7 lipca 2010 r.

4. Władza budżetowa przyjmuje plan zatrudnienia dla EIOPA. Władza budżetowa zatwierdza środki na dotację dla EIOPA.
 5. **Budżet EIOPA przyjmuje Rada Organów Nadzoru.** Budżet staje się budżetem ostatecznym po ostatecznym przyjęciu budżetu ogólnego Unii Europejskiej. W stosownych przypadkach budżet jest odpowiednio dostosowywany.
 6. Zarząd niezwłocznie powiadamia władzę budżetową o swoim zamiarze realizacji wszelkich projektów, które mogą mieć istotne skutki finansowe dla finansowania jego budżetu, zwłaszcza w zakresie projektów związanych z nieruchomościami, takich jak najem lub zakup budynków. Informuje on o tym fakcie Komisję. Jeżeli którakolwiek z władz budżetowych zamierza wydać opinię, powiadamia EIOPA o tym zamiarze w terminie dwóch tygodni od otrzymania informacji o projekcie dotyczącym nieruchomości. W przypadku braku odpowiedzi, EIOPA może przystąpić do planowanego działania.
- 6a. W odniesieniu do pierwszego roku działalności EIOPA, który kończy się w dniu 31 grudnia 2011 r., budżet zostanie zatwierdzony przez członków komitetu poziomu 3. po konsultacji z Komisją, a następnie przekazany Parlamentowi Europejskiemu i Radzie do zatwierdzenia.**

Artykuł 50

Wykonanie i kontrola budżetu

1. Dyrektor wykonawczy działa w charakterze urzędnika zatwierdzającego i wykonuje budżet EIOPA.
 2. Do dnia 1 marca następującego po zamknięciu każdego roku budżetowego, księgowy EIOPA przekazuje księgowemu Komisji oraz Trybunałowi Obrachunkowemu tymczasowe sprawozdanie finansowe wraz ze sprawozdaniem z zarządzania budżetem i finansami za dany rok budżetowy. Księgowy EIOPA przesyła sprawozdanie z zarządzania budżetem i finansami również członkom Rady Organów Nadzoru, Parlamentu Europejskiego i Rady, do dnia 31 marca następnego roku.
- Księgowy Komisji dokonuje następnie konsolidacji tymczasowych sprawozdań finansowych instytucji i organów zdecentralizowanych zgodnie z art. 128 rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 ⁽¹⁾ (zwanego dalej „rozporządzeniem finansowym”).
3. Po otrzymaniu uwag Trybunału Obrachunkowego w sprawie tymczasowych sprawozdań finansowych EIOPA zgodnie z przepisami art. 129 rozporządzenia finansowego, dyrektor wykonawczy, działając na własną odpowiedzialność, sporządza ostateczne sprawozdanie finansowe EIOPA i przekazuje je do zaopiniowania Zarządowi.
 4. Zarząd przedstawia opinię w sprawie ostatecznego sprawozdania finansowego EIOPA.
 5. Do dnia 1 lipca następującego po zamknięciu roku budżetowego dyrektor wykonawczy przekazuje ostateczne sprawozdanie finansowe wraz z opinią Zarządu członkom Rady Organów Nadzoru, Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Komisji i Trybunałowi Obrachunkowemu.
 6. Ostateczne sprawozdanie finansowe jest publikowane.
 7. Dyrektor wykonawczy przesyła Trybunałowi Obrachunkowemu odpowiedź na jego uwagi do dnia 30 września. Kopię odpowiedzi przesyła również Zarządowi i Komisji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 248 z 16.9.2002, s. 1.

Środa, 7 lipca 2010 r.

8. Dyrektor wykonawczy przedkłada Parlamentowi Europejskiemu, na jego wniosek oraz zgodnie z art. 146 ust. 3 rozporządzenia finansowego, wszelkie informacje niezbędne do sprawnego przebiegu procedury udzielania absolutorium za dany rok budżetowy.

9. Parlament Europejski, na zalecenie Rady stanowiącej większością kwalifikowaną, przed dniem 15 maja roku N + 2, udziela EIOPA absolutorium z wykonania budżetu (z **uwzględnieniem wszystkich kosztów i dochodów EIOPA**) za rok budżetowy N.

Artykuł 51

Zasady finansowe

Zasady finansowe mające zastosowanie w odniesieniu do EIOPA przyjmuje Zarząd po konsultacji z Komisją. Zasady te nie mogą odbiegać od rozporządzenia Komisji (WE, Euratom) nr 2343/2002 ⁽¹⁾, chyba że jest to wymagane ze względu na szczególne potrzeby operacyjne w zakresie funkcjonowania EIOPA i jedynie jeśli Komisja wyrazi na to wcześniej zgodę.

Artykuł 52

Środki zwalczania nadużyć finansowych

1. W celu zwalczania nadużyć finansowych, korupcji i wszelkiej innej nielegalnej działalności, wobec EIOPA stosują się bez żadnych ograniczeń przepisy rozporządzenia (WE) nr 1073/1999.

2. EIOPA przystępuje do Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 25 maja 1999 r. między Parlamentem Europejskim, Radą Unii Europejskiej i Komisją Wspólnot Europejskich dotyczącego wewnętrznych dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) ⁽²⁾ oraz niezwłocznie przyjmuje stosowne przepisy odnoszące się do całego personelu EIOPA.

3. Decyzje dotyczące finansowania oraz wynikające z nich umowy oraz instrumenty wykonawcze muszą wyraźnie stwierdzać, że Trybunał Obrachunkowy i OLAF mogą, w razie potrzeby, przeprowadzać kontrole na miejscu wobec beneficjentów środków finansowych wydatkowanych przez EIOPA oraz pracowników odpowiedzialnych za przydzielenie tych środków.

ROZDZIAŁ VII

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 53

Przywileje i immunitety

Do EIOPA i jego pracowników zastosowanie ma Protokół w sprawie przywilejów i immunitetów Wspólnot Europejskich.

Artykuł 54

Personel

1. Do pracowników EIOPA, w tym do dyrektora wykonawczego **i przewodniczącego**, stosują się regulamin pracowniczy, warunki zatrudnienia innych pracowników oraz zasady przyjęte wspólnie przez instytucje **Unii Europejskiej** do celów stosowania regulaminu pracowniczego i warunków zatrudnienia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 357 z 31.12.2002, s. 72.

⁽²⁾ Dz.U. L 136 z 31.5.1999, s. 15.

Środa, 7 lipca 2010 r.

2. Zarząd, w porozumieniu z Komisją, przyjmuje niezbędne środki wykonawcze, zgodnie z ustaleniami przewidzianymi w art. 110 regulaminu pracowniczego.
3. W odniesieniu do swoich pracowników EIOPA korzysta z uprawnień przyznanych organowi powołującemu na mocy regulaminu pracowniczego oraz organowi uprawnionemu do zawierania umów na mocy warunków zatrudnienia innych pracowników.
4. Zarząd przyjmuje przepisy umożliwiające oddelegowywanie ekspertów krajowych z państw członkowskich do EIOPA.

Artykuł 55

Odpowiedzialność EIOPA

1. W przypadku odpowiedzialności pozaumownej EIOPA naprawia szkody wyrządzone przez EIOPA lub przez jego pracowników przy wykonywaniu swoich obowiązków zgodnie z zasadami ogólnymi wspólnymi dla systemów prawnych państw członkowskich. Trybunał Sprawiedliwości jest właściwy do orzekania w sporach dotyczących naprawy takich szkód.
2. Osobistą odpowiedzialność finansową oraz odpowiedzialność dyscyplinarną pracowników EIOPA wobec EIOPA regulują odpowiednie przepisy mające zastosowanie do pracowników EIOPA.

Artykuł 56

Obowiązek zachowania tajemnicy służbowej

1. Członkowie Rady Organów Nadzoru i Zarządu, dyrektor wykonawczy, a także personel EIOPA, w tym urzędnicy oddelegowani czasowo przez państwa członkowskie **oraz wszystkie inne osoby wykonujące zadania na rzecz EIOPA na podstawie umów**, podlegają – również po zaprzestaniu pełnienia swoich funkcji – wymogom dotyczącym tajemnicy służbowej określonym w art. 339 TFUE oraz w odpowiednich przepisach prawa **unijnego** w tym zakresie.

Zgodnie z regulaminem pracowniczym, o którym mowa w art. 54, po zakończeniu służby personel jest nadal zobowiązany do zachowania roztropności oraz dyskrecji w odniesieniu do przyjmowania pewnych stanowisk lub korzyści.

Państwa członkowskie, instytucje lub organy Unii Europejskiej ani żadne inne podmioty publiczne lub prywatne nie próbują wywierać wpływu na personel EIOPA.

2. Bez uszczerbku dla przypadków, do których zastosowanie ma prawo karne, poufne informacje uzyskane przez osoby, o których mowa w ust. 1, podczas wykonywania ich obowiązków nie mogą zostać ujawnione żadnej innej osobie ani organowi, z wyjątkiem informacji w postaci skróconej lub zbiorczej uniemożliwiającej zidentyfikowanie poszczególnych instytucji finansowych.

Ponadto obowiązek przewidziany w ust. 1 oraz w akapicie pierwszym niniejszego ustępu nie uniemożliwia EIOPA i krajowym organom nadzoru korzystania z informacji na potrzeby egzekwowania **aktów ustawodawczych, o których** mowa w art. 1 ust. 2, a w szczególności na potrzeby postępowania w celu przyjęcia decyzji.

Środa, 7 lipca 2010 r.

3. Ustępy 1 i 2 nie uniemożliwiają EIOPA wymiany informacji z krajowymi organami nadzoru zgodnie z niniejszym rozporządzeniem oraz innymi przepisami prawa **Unii Europejskiej** mającymi zastosowanie do instytucji finansowych.

Informacje te podlegają warunkom dotyczącym tajemnicy służbowej określonym w ust. 1 i 2. EIOPA wprowadza w regulaminie wewnętrznym ustalenia praktyczne w zakresie wdrożenia zasad poufności określonych w ust. 1 i 2.

4. EIOPA stosuje decyzję Komisji 2001/844/WE, EWWiS, Euratom ⁽¹⁾.

Artykuł 57

Ochrona danych

Niniejsze rozporządzenie pozostaje bez uszczerbku dla obowiązków państw członkowskich dotyczących przetwarzania przez nie danych osobowych na mocy dyrektywy 95/46/WE lub dla obowiązków EIOPA dotyczących przetwarzania przez niego danych osobowych na mocy rozporządzenia (WE) nr 45/2001 podczas wypełniania powierzonych mu obowiązków.

Artykuł 58

Dostęp do dokumentów

1. W odniesieniu do dokumentów pozostających w posiadaniu EIOPA stosuje się rozporządzenie (WE) nr 1049/2001.

2. Do dnia 31 maja 2011 r. Zarząd przyjmuje praktyczne środki dotyczące stosowania rozporządzenia (WE) nr 1049/2001.

3. Decyzje podejmowane przez EIOPA zgodnie z art. 8 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 mogą stanowić przedmiot skarg wnoszonych do Rzecznika Praw Obywatelskich lub postępowania przed Trybunałem Sprawiedliwości, po odwołaniu – w stosownych przypadkach – do Rady Organów Nadzoru, na warunkach określonych odpowiednio w **art. 228 i 263 TFUE**.

Artykuł 59

Ustalenia językowe

1. Do EIOPA stosują się przepisy rozporządzenia Rady nr 1 ⁽²⁾.

2. O wewnętrznych ustaleniach językowych EIOPA decyduje Zarząd.

3. Usługi tłumaczeniowe na potrzeby działalności organu zapewnia Centrum Tłumaczeń dla Organów Unii Europejskiej.

Artykuł 60

Umowa w sprawie siedziby

Niezbędne ustalenia dotyczące lokali, które mają zostać przekazane EIOPA w państwie członkowskim, w którym znajduje się jego siedziba, oraz obiektów udostępnianych przez to państwo, jak również szczegółowe przepisy mające zastosowanie w państwie członkowskim do dyrektora wykonawczego, członków Zarządu, pracowników EIOPA i członków ich rodzin określa umowa w sprawie siedziby między EIOPA a państwem członkowskim, która zostaje zawarta po uzyskaniu zgody Zarządu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 317 z 3.12.2001, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. 17 z 6.10.1958, s. 385/58.

Środa, 7 lipca 2010 r.

Państwo członkowskie zapewnia EIOPA najlepsze możliwe warunki do prowadzenia działalności, w tym wielojęzyczne placówki szkolne o orientacji europejskiej i odpowiednie połączenia komunikacyjne.

Artykuł 61

Udział krajów trzecich

1. Udział w pracach EIOPA jest otwarty dla krajów niebędących członkami Unii Europejskiej, które zawarły z **Unią** umowy przewidujące przyjęcie i stosowanie przez nie prawa **unijnego** w obszarze podlegającym kompetencjom EIOPA, jak określono w art. 1 ust. 2.

1a. EIOPA może zezwolić na udział krajów trzecich stosujących prawodawstwo uznane za równoważne w obszarach kompetencji EIOPA, o których mowa w art. 1 ust. 2, jak przewidziano w umowach międzynarodowych zawartych przez Unię zgodnie z art. 216 TFUE.

2. W odpowiednich postanowieniach tych umów określa się w szczególności charakter, zakres i aspekty proceduralne uczestnictwa tych krajów w pracach EIOPA, w tym przepisy dotyczące wkładu finansowego i pracowników. W umowach można przewidzieć uczestnictwo tych krajów w posiedzeniach Rady Organów Nadzoru w charakterze obserwatora, dopilnowując jednocześnie, by kraje te nie mogły brać udziału w obradach dotyczących poszczególnych instytucji finansowych, chyba że są one nimi bezpośrednio zainteresowane.

ROZDZIAŁ VIII

PRZEPISY PRZEJŚCIOWE I KOŃCOWE

Artykuł 62

Działania przygotowawcze

-1. W okresie po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia i przed ustanowieniem EIOPA CEIOPS działa w ścisłej współpracy z Komisją w celu przygotowania zastąpienia CEIOPS przez EIOPA.

1. **Gdy EIOPA zostanie już ustanowiony, Komisja odpowiada za administracyjne ustanowienie i początkowe administracyjne funkcjonowanie EIOPA do czasu uzyskania przez niego zdolności operacyjnej** ¶.

W tym celu do czasu objęcia obowiązków przez dyrektora wykonawczego po jego mianowaniu przez Radę Organów Nadzoru zgodnie z art. 36 Komisja może tymczasowo wyznaczyć jednego urzędnika do pełnienia obowiązków dyrektora wykonawczego. **Okres ten kończy się z momentem uzyskania przez EIOPA zdolności operacyjnej niezbędnej do wykonania własnego budżetu.**

2. Tymczasowy dyrektor wykonawczy może zatwierdzać wszelkie płatności w ramach środków przewidzianych w budżecie EIOPA po ich zatwierdzeniu przez Zarząd, a także zawierać umowy, w tym m.in. umowy z pracownikami, po przyjęciu planu zatrudnienia EIOPA.

3. Ustępy 1 i 2 pozostają bez uszczerbku dla uprawnień Rady Organów Nadzoru i Zarządu.

Środa, 7 lipca 2010 r.

3a. EIOPA uważa się za prawnego następcę CEIOPS. Wszelkie kwalifikowane aktywa i zobowiązania oraz wszelkie bieżące operacje CEIOPS mogą zostać przekazane EIOPA. Niezależny kontroler sporządza sprawozdanie, w którym wykazuje końcową sytuację CEIOPS po stronie aktywów i zobowiązań. Przed przekazaniem aktywów i zobowiązań sprawozdanie to jest badane i zatwierdzone przez członków CEIOPS oraz przez Komisję.

Artykuł 63

Przepisy przejściowe dotyczące personelu

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 54, wszystkie umowy o pracę **i umowy dotyczące oddelegowania** zawarte przez **CEIOPS** lub jego sekretariat i obowiązujące w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia są uznawane do czasu ich wygaśnięcia. Umowy nie podlegają przedłużeniu.

2. Wszystkim pracownikom **■**, o **których** mowa w ust. 1, proponuje się możliwość zawarcia umów na czas określony na mocy art. 2 lit. a) warunków zatrudnienia innych pracowników w różnych grupach zaszerogowania określonych w planie zatrudnienia EIOPA.

Po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia organ uprawniony do zawierania umów przeprowadzi wewnętrzną procedurę kwalifikacyjną ograniczoną do pracowników **CEIOPS** lub jego **sekretariatu**, **o których mowa w ust. 1**, w celu sprawdzenia umiejętności, operatywności i uczciwości zatrudnianych osób. **Wewnętrzna procedura rekrutacyjna w pełni uwzględnia umiejętności i doświadczenie, którymi dana osoba wykazała się przed zatrudnieniem.**

3. W zależności od rodzaju i poziomu obejmowanych stanowisk, osobom, które pomyślnie przejdą procedurę kwalifikacyjną, zostaną zaoferowane umowy na czas określony co najmniej na okres pozostały do wygaśnięcia wcześniejszej umowy.

4. Wobec pracowników posiadających wcześniejsze umowy, którzy podejmą decyzję o nieubieganiu się o umowę na czas określony lub którym nie zostaną zaoferowane takie umowy zgodnie z ust. 2, stosują się nadal odpowiednie przepisy krajowe dotyczące umów o pracę oraz inne odpowiednie instrumenty.

Artykuł 63a

Przepisy krajowe

Państwa członkowskie podejmują wszelkie właściwe działania, by zapewnić skuteczne stosowanie niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 64

Zmiany

W decyzji **nr 716/2009/WE** wprowadza się zmianę polegającą na wykreśleniu **CEIOPS** z wykazu beneficjentów wymienionych w sekcji B załącznika do tej decyzji.

Artykuł 65

Uchylenie

Decyzja Komisji 2009/79/WE ustanawiająca Komitet Europejskich Organów Nadzoru ds. Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych traci moc z **dniem 1 stycznia 2011 r.**

Środa, 7 lipca 2010 r.

Artykuł 66

Klauzula przeglądu

-1. Do dnia ... (*), Komisja przedstawi Parlamentowi Europejskiemu i Radzie niezbędne wnioski w celu wzmocnienia nadzoru nad instytucjami, które mogą powodować ryzyko systemowe i o których mowa w art. 12b, oraz ustanowienia nowych ram zarządzania kryzysem finansowym w tym warunków finansowania.

1. Do dnia ... (), a następnie co trzy lata Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie niezbędne wnioski w celu zapewnienia utworzenia wiarygodnych ram naprawczych, w tym systemów wnoszenia wkładu przez instytucje finansowe na rzecz opanowania ryzyka finansowego oraz publikuje ogólne sprawozdanie dotyczące doświadczeń zgromadzonych w związku z działalnością EIOPA oraz stosowaniem procedur ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu. Sprawozdanie to ocenia między innymi:**

- (a) konwergencję w zakresie praktyk nadzorczych osiągniętą przez właściwe organy;**
- (b) funkcjonowanie kolegiów organów nadzoru;**
- (c) osiągnięte postępy na drodze do konwergencji w dziedzinie zapobiegania kryzysom, zarządzania nimi i ich rozwiązywania, w tym w zakresie europejskich mechanizmów finansowania;**
- (d) czy – w szczególności w świetle postępów osiągniętych w odniesieniu do kwestii, o których mowa w lit. c) – rola EIOPA polegająca na nadzorze nad instytucjami finansowymi powodującymi potencjalne ryzyko systemowe powinna zostać wzmocniona i czy należy wzmocnić uprawnienia nadzorcze EIOPA w stosunku do tych instytucji;**
- (e) stosowania klauzuli w sprawie środków ochronnych ustanowionej w art. 23.**

1a. Sprawozdanie, o którym mowa w ust.1, stwierdza, czy:

- (a) należy umieścić organy w jednej siedzibie w celu wzmocnienia i ulepszenia koordynacji między nimi;**
- (b) należy kontynuować odrębny nadzór nad bankami, ubezpieczeniami, pracowniczymi programami emerytalnymi, papierami wartościowymi i rynkami finansowymi;**
- (c) należy kontrolować nadzór ostrożnościowy i prowadzenie działalności oddzielnie czy też powinien tego dokonywać ten sam organ nadzoru;**
- (d) należy uprościć i wzmocnić strukturę ESFS w celu zwiększenia spójności między poziomami makro i mikro oraz między europejskimi organami nadzoru;**
- (e) ewolucja ESFS jest spójna z ewolucją w skali globalnej;**

(*) Sześć miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

(**) Trzy lata od daty rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia.

Środa, 7 lipca 2010 r.

- (f) w ramach ESFS istnieje wystarczająca różnorodność i wysoka jakość;
- (g) istnieje właściwa odpowiedzialność i przejrzystość w odniesieniu do wymogów dotyczących publikowania;
- (h) siedziba EIOPA jest odpowiednia;
- (i) należy ustanowić Fundusz Stabilności Ubezpieczeń na poziomie UE, jako najlepszą obronę przed zakłóceniem konkurencji i najskuteczniejszy sposób zaradzenia niepowodzeniu transgranicznej instytucji.

2. Sprawozdanie to jest przekazywane wraz z towarzyszącymi mu wnioskami (w stosownych przypadkach) Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

Artykuł 67

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie w dniu następującym po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2011 r., z wyjątkiem art. 62 i art. 63 ust. 1 i 2, które stosuje się od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia. EIOPA zostaje stworzony z dniem rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w ... dnia ... r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady
Przewodniczący

Wymogi kapitałowe dotyczące portfela handlowego i resekurytyzacji oraz przeglądu nadzorczego polityki wynagrodzeń *I**

P7_TA(2010)0274

Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 7 lipca 2010 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywy 2006/48/WE i 2006/49/WE w zakresie wymogów kapitałowych dotyczących portfela handlowego i resekurytyzacji oraz przeglądu nadzorczego polityki wynagrodzeń (COM(2009)0362 – C7-0096/2009 – 2009/0099(COD))

(2011/C 351 E/40)

(Zwykła procedura ustawodawcza: pierwsze czytanie)

Parlament Europejski,

— uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Parlamentowi i Radzie (COM(2009)0362),

— uwzględniając art. 251 ust. 2 oraz art. 47 ust. 2 Traktatu WE, zgodnie z którymi wniosek został przedstawiony Parlamentowi przez Komisję (C7-0096/2009),